



## ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΤΑΞΙΔΙ

**Ο** τούρκος διασώστης μεταφέρει το κοριτσάκι. Είναι όμορφη. Η μαμά της την είχε χαϊδεμένη, της τραγουδούσε, της έπλεκε την όμορφη κοτσίδα. Μ' αυτή την κοτσίδα ταξίδευε για το όνειρο που έγινε εφιάλης.

Ούτε η μαμά ζει. Ήταν κι αυτή κλειδωμένη στο αμπάρι του ψαροκάικου. Του ψαροκάικου που βούλιαξε έξω από τη Σμύρνη την Πέμπτη 6 Σεπτεμβρίου. Του σωτηρίου έτους 2012, που δεν ήταν σωτήριο για 61 μετανάστες από τη Συρία, την Παλαιστίνη και κάποιους από το Ιράκ. Από τους 61 ανθρώπους που ανασύρθηκαν νεκροί οι 31 ήταν παιδιά, μεταξύ των οποίων δύο μωρά, 18 γυναίκες και 12 άνδρες.

Η τραγωδία πρέπει να μας προβληματίσει. Να μας κάνει να σκεφτούμε. Ναι, έχουμε κι εμείς τα προβλήματά μας, με τα μνημόνια, τα νέα βάρβαρα μέτρα, την ανεργία. Αλλά μήπως το πρόβλημα των 61 αδικοχαμένων ανθρώπων, των 29 παιδιών, των 2 μωρών, των 18 γυναικών και των 12 ανδρών είναι και δικό μας πρόβλημα; Μήπως είναι προμήνυμα για το δικό μας μέλλον;

Ναι, έρχεται -σωστότερα διέρχεται- μεγάλος αριθμός προσφύγων από την Ελλάδα. Άνθρωποι απελπισμένοι, φοβισμένοι, τσακισμένοι. Τσακισμένοι από τους πολέμους, τους εμφυλίσους πολέμους, την φτώχεια, την καταπίεση. Δεν έρχονται για να κατακτήσουν και να καταστρέψουν την Ελλάδα. Έρχονται κυνηγημένοι.

Όπως κυνηγημένοι έφευγαν πριν 90 ακριβώς χρόνια εκατοντάδες χιλιάδες μικρασιάτες Έλληνες. Που απεγνωσμένα γατζώνονταν στα αγγλογαλλικά πλοία για να ξεφύγουν απ' τη σφαγή. Κι οι αξιωματικοί διάτασαν να τους κόψουν τα χέρια με τσεκούρια. Που ήρθαν στον Πειραιά, στη Θεσσαλονίκη και σ' άλλα μέρη της Ελλάδας και οι τότε Ελληναράδες τους αντιμετώπιζαν σαν μιάσματα. Και τις γυναίκες τις έλεγαν παστρικές, δηλαδή πουτάνες. Γιατί πλένονταν. Και η ηθική της αγίας οικογένειας των παλαιοελλαδιτών κινδύνευε...

Το πρόβλημα της Ελλάδας και το πρόβλημα του λαού της δεν είναι οι πρόσφυγες. Οι πρόσφυγες έχουν πρόβλημα. Η κρίση δεν οφείλεται στους πρόσφυγες και τους μετανάστες. Οφείλεται στον παρηκμασμένο καπιταλισμό. Η προσφυγιά κι η μετανάστευση είναι γεννήματα της κρίσης του παγκοσμιοποιημένου καπιταλισμού, όπως κι οι πόλεμοι, η απόλυτη φτώχεια και η εξαθλίωση.

Το πρόβλημα της μετανάστευσης δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί με την κρατική και παρακρατική φασιστική βαρβαρότητα. Τα μνημόνια μας στερούν τα προς το ζην. Ας μην τους αφήσουμε να μας στερήσουν την ανθρωπιά μας.

Συνέχεια στη σελίδα 16

# ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ

**Τετάρτη 26 Σεπτεμβρίου**

**ΝΑ ΤΗ ΜΕΤΑΤΡΕΨΟΥΜΕ  
ΣΕ ΑΠΕΡΓΙΑ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ**



Να μην περάσει το νέο σφαγείο σε μισθούς - συντάξεις - όχι στο ξεπούλημα των δημοσίων επιχειρήσεων  
ΟΧΙ στην κατεδάφιση των εργασιακών δικαιωμάτων και των ορίων συνταξιοδότησης  
ΟΧΙ στις απολύσεις  
ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΑΝΕΡΓΙΑ  
Λιγότερες ώρες δουλειάς - δουλειά σε όλους

Καταλήψεις στους χώρους εργασίας  
Καμιά εμπιστοσύνη στη συνδικαλιστική γραφειοκρατία - εργατικές συνελεύσεις και επιτροπές δράσης παντού  
Οργάνωση Γενικής Πολιτικής  
Απεργίας Διαρκείας - Για την ανατροπή της κυβέρνησης της ξένης και ντόπιας τρoίκας  
Διαγραφή του χρέους -

εθνικοποίηση των τραπεζών και των στρατηγικής σημασίας μεγάλων επιχειρήσεων χωρίς αποζημίωση και κάτω από εργατικό έλεγχο - για την επανεκκίνηση της οικονομικής δραστηριότητας - για τη διασφάλιση των μικρο-μεσαίων καταθετών  
Κάτω τα Μνημόνια - Εργατική σοσιαλιστική διέξοδος από την κρίση του καπιταλισμού με εργατική κυβέρνηση και εργατική εξουσία

## [ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ ΩΡΑ ΜΗΔΕΝ ]

Πέρασε λίγος χρόνος από την στιγμή που εγκαταστάθηκε κακίαν κακός στο σβέρο της εργατικής τάξης και του λαού η πιο άθλια κυβέρνηση των τελευταίων δεκαετιών. Είναι όμως αρκετός για να συνειδητοποιήσουν οι πάντες ότι η τρικομματική κυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ όχι απλά έλεγε ψέματα για τα περί «αναδιαπραγμάτευσης του μνημονίου», αλλά αντίθετα βάζει στην «κλίση του Προκρούστη» ΔΕΚΟ, συντάξεις, επιδόματα, μισθούς, ανθρώπινες ζωές.

Η νέα φάση της οικονομικής ύφεσης στην Ευρώπη και παγκόσμια, επιβάλλει στους εντολοδόχους-συνεταίρους των ευρωπαϊκών τοκογλύφων-δανειστών, να πάρουν τα πιο βάρβαρα μέτρα τώρα, όχι αργότερα. Με αυτόν τον τρόπο θέλουν να πάρουν την έγκριση της τρώικας των επιπ-

ρωτών ενόψει της συνόδου του Eurogroup.

Σε αυτό το πλαίσιο γίνεται και το ξεπούλημα του Ταχυδρομείου (ΕΛΤΑ) από το υπουργείο οικονομικών που ως βασικός μέτοχος εξουσιοδότησε το ΤΑΙΠΕΔ να προχωρήσει με συνοπτικές διεργασίες. Το πραξικόπημα του Αυγούστου όπως χαρακτηρίστηκε βρίσκεται σε πλήρη εξέλιξη. Μετά από σχεδόν 2 αιώνες (185 χρόνια) λειτουργίας και εξυπηρέτησης του κοσμάκη τα ΕΛΤΑ πωλούνται κυριολεκτικά για ψίχουλα. Παράντα, όχι αργότερα. Με αυτόν τον τρόπο θέλουν να πάρουν την

έγκριση της τρώικας των επιπ-

μπροστά σε αυτά που χρειάζεται να μαζευτούν (περίπου 15 δις), κανένας δεν μπορεί και δεν πρέπει να έχει αυταπάτες ότι υπάρχει έστω και μια περίπτωση που να έχουν οι κυβερνώντες κάποιες ηθικές αναστολές επειδή τάχα συνυπάρχουν και «αριστεροί» όπως η ΔΗΜΑΡ που παίζει το ρόλο της κρεμ-καρμελέ της κουζίνας των βρικολάκων. Πόσο μάλλον που ο φετινός Αύγουστος είχε 2 κατά τα άλλα, υπέροχες πανσέληνους.

Η «Νέα Προοπτική» προσπαθώντας να μπει στον σφυγμό των εξελίξεων ήρθε σε επαφή με εργαζόμενους που βρίσκονται

στην πρώτη γραμμή της μάχης ενάντια στα μέτρα που τους θίγουν άμεσα.

Ρωτίσαμε τον Θ.Μ ποια είναι η άποψή του για την πώληση των ΕΛΤΑ και τί συνέπειες θα έχει αυτό για τους εργαζόμενους.

**Θ.Μ:** Το ξεπούλημα του ταχυδρομείου θα έχει καταστροφικές συνέπειες για όλους τους εργαζόμενους και την ελληνική κοινωνία. Κλείσιμο γραφείων, απολύσεις, μισθοί πείνας, εργασιακές σκέσεις γαλέρας.

**Ν.Π:** Ποιος ο ρόλος της επίσημης συνδικαλιστικής ηγεσίας;

**Θ.Μ:** ΠΑΣΚΕ και ΔΑΚΕ με απόλυτες πλειοψηφίες σε όλα

τα σωματεία, μόνο ψευδαισθήσεις και απογοήτευση προσπαθούν να οπεύρουν στους εργαζόμενους. Τηλεοπτικά σποτ, ραδιοφωνικά μηνύματα, παραμονές του ξεπουλήματος και των βάρβαρων μέτρων μια-δυο μέρες απεργία και τέλος. Πάγιες τακτικές τους τα τελευταία χρόνια.

**Ν.Π:** Τι πρέπει να γίνει;

**Θ.Μ:** Να ανταμώσουμε με τις άλλες ΔΕΚΟ που βρίσκονται στο σφυρί, όλοι μαζί να φτιάξουμε το δικό μας μέτωπο απέναντί τους. Με διαδικασίες βάσης όλων των εργαζομένων, διεκδικώντας την ανατροπή αυτής της πολιτικής. Αγώνας διαρκείας όλων των εργαζομένων, δημοσίου, ιδιωτικού τομέα, ανέργων για την ανατροπή αυτής της κυβέρνησης.

## ■ ΛΑΪΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΑΓ. ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ - ΒΟΛΟΣ

# Παίρνουμε τη ζωή μας στα χεριά μας

Ενα σημαντικό τμήμα της κοινωνίας «εκπλίπτει», μετατρέπεται σε υπαρκτές χωρίς όρους ύπαρξης. Οι άνθρωποι της διπλής πότας, χωρίς δουλειά, χωρίς ρεύμα, χωρίς τροφή, χωρίς τίποτα μέσα σε ένα σύστημα που μετατρέπει τους ανθρώπους σε σκουπίδια ή σε αυτόχειρες.

Τα όνειρά μας δεν χωράνε στα ψηφοδέλτια της εξουσίας, των μετανοημένων πολιτικών, των ρατσιστών και των φασιστών. Την κλεμμένη μας αξιοπρέπεια την κερδίζουμε με αγώνες στο δρόμο.

Η κρίση αυτή δεν είναι δική μας, δεν την δημιουργήσαμε εμείς, δεν την αναγνωρίζουμε και δεν θα την πληρώσουμε.

Επειδή η αλληλεγγύη είναι το σύνθημά μας και το όπλο μας,

προσπαθούμε να αντιμετωπίσουμε συλλογικά τις δραματικές συνέπειες της κρίσης υλοποιώντας συγκεκριμένες δράσεις, που σας καλούμε να υποστηρίξετε και να συμμετέχετε ενεργά. Είναι αγώνας επιβίωσης ενάντια στο σύστημα και το πολιτικό του προσώπιδο. Για να είμαστε παρόντες στους αγώνες.

**Χαριστικό παζάρι ρούχων, κάθε Πέμπτη, 10:00-12:00 π.μ. και 6:00-8:00 μ.μ. στο χώρο μας, εργατικές πολυκατοικίες 9Α, πίσω από την εφορία Ν. Ιωνίας, στον Άγιο Νεκτάριο.**

- **Ιατρείο Αλληλεγγύης μέσα στο Σεπτέμβρη**
- **Δανειστική βιβλιοθήκη**
- **Δανειστική ταινιοθήκη**

Αγωνιζόμαστε για να χτίσουμε την άλλη όχθη της κρίσης, που



δεν μπορεί παρά να είναι, μία άλλη ζωή, σε ένα κόσμο ριζικά αλλαγμένο, επιτέλους ανθρώπινο, χωρίς εκμετάλλευση, καταπίεση, εξευτελισμό ανθρώπου από άνθρωπο.

Στη μίσηση, φτώχεια, ψεύτικη ζωή, που θέλουν να μας επιβάλουν, τώρα να απαντήσουμε παίρνοντας τη ζωή μας στα χεριά μας. (Συνέλευση κάθε Δευτέρα, 8 μμ, ΚΤΙΡΙΟ 9Α, ΕΡΓΑΤΙΚΕΣ ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΕΣ, πίσω από την εφορία της Ν. Ιωνίας)

ΤΗΛ. ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ: 6972967981, 6938231800  
http://idenpirono-anatropi.blogspot.gr/2012/09/blog-post.html

## ΓΙΝΕ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗΣ

στην επαναστατική μαρξιστική εφημερίδα που παλεύει:

- ★ ενάντια στην καπιταλιστική βαρβαρότητα
- ★ ενάντια στον εθνικισμό, το ρατσισμό, τον πόλεμο
- ★ για το σοσιαλισμό και την εξουσία των εργατικών συμβουλίων
- ★ για την οργάνωση του επαναστατικού διεθνιστικού κόμματος της εργατικής τάξης
- ★ για την επανίδρυση της Τέταρτης Διεθνούς

## ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ "ΔΕΝ ΒΓΑΙΝΕΙ" ΜΕ ΤΙΠΟΤΑ

Στην πρώτη κρίσιμη φάση για την επιβίωση της εισέρχεται η τρικομματική κυβέρνηση υπό τον Σαμαρά.

Αφού κατέκτησε, έστω και μετά βίας, την πρωτιά στις εθνικές εκλογές της 17ης Ιουνίου, και σχημάτισε κυβέρνηση με το ΠΑΣΟΚ και τη ΔΗΜΑΡ, τώρα η Νέα Δημοκρατία θα πρέπει να περάσει το αγριότερο πρόγραμμα λιτότητας που γνώρισε ο λαός από την υπογραφή του πρώτου Μνημονίου έως τώρα.

Οι υποσχέσεις του Σαμαρά ότι "αυτά τα μέτρα θα είναι τα τελευταία" μπορούν να επαληθευτούν -τραγικά- μόνο στην περίπτωση που η μεγάλη πλειοψηφία του λαού δεν θα κατορθώσει να επιβιώσει για να υποστεί και τα επόμενα ή δεν θα έχει τίποτα άλλο να δώσει εκτός από αυτά που ήδη θα έχει δώσει έως τότε. Μ' άλλα λόγια η οικονομία έχει φτάσει στα όρια της "δημοσιονομικής

Το συνδικαλιστικό σχήμα Ενωτική Αγωνιστική Συνεργασία του Συνδικάτου εργαζομένων ΕΘΕΛ-ΟΑΣΑ (νυν ΟΣΥ), με εξώδικη διαμαρτυρία δίνει απάντηση στις συκοφαντίες που εκτόξευσε ο γραμματέας της Πολιτικής Επιτροπής της ΝΔ Μανώλης Κεφαλογιάννης.

Κύριε Κεφαλογιάννη

Χωρίς καμιά έκπληξη ακούσαμε τα λεγόμενα σας σε προινή εκπομπή, στα οποία ούτε λίγο ούτε πολύ μιλήσατε «για ανόητους και ηλίθιους κα- νονισμούς καθώς και για ηλίθιους εργαζόμενους» στα αστικά λεωφορεία. Δεν περιμέναμε βέβαια κάποια διαφορετική τοποθέτηση – θέση τόσο από σας, όσο και από τον πολιτικό σχηματισμό που εκπροσωπεί- τε. Μπορεί βέβαια η άμεση σχέση σας με την συνδικαλιστική γραφειοκρατία του χώρου (ΔΑΚΕ-ΠΑΣΚΕ) καθώς και ο έλεγχος αυτής να οδήγησαν σε μια χλιαρή αντίδραση με ένα ανούσιο δελτίο τύπου όμως τόσο οι εργαζόμενοι στα αστικά λεωφορεία όσο και εμείς η ΕΑΣ σαν συνδικαλιστικό σχήμα θέλουμε να σας γνωστοποιήσουμε τα εξής:

- Από πότε ένας ανεπάγγελτος πολίτης αυτής της χώρας, μπορεί να έχει άποψη για την εργασία;
- Από πότε ένας επαγγελματίας πολιτικός σαν και σας, ο οποίος αλυσόδεσε την χώρα του και τον λαό της συντάσσοντας το κείμενο απόφασης της Ελληνικής Βουλής για την συνθήκη του Μάαστριχτ αλλά και την αναθεώρησή της, έχει την νομιμοποίηση να καθυβρίζει εργαζόμενους που αναλαμβάνουν βάρδια από τις τρεις το πρωί;
- Από πότε ένας εκπρόσωπος αυτού του άθλιου-κατά γενική ομολογία πολιτικού συστήματος-που δημούργησε, εξέθρεψε και κουκούλωσε Βατοπεδία, σκάνδαλα SIEMENS, χρηματιστήρια υπερτιμολογημένα

δημόσια έργα, πανάκριβους εξοπλισμούς (όπως μεταξύ σας αλληλοκαταγγέλλεστε) έχει το παραμικρό δικαίωμα να λαοπόνη ένα κλάδο που εργάζεται σκληρά και κάτω από αντίξοες συνθήκες;

Τα ψυχολογικά τραύματα που ίσως σας άφησε στο ξεκίνημα της κληρονομικής πολιτικής σας καριέρας το 1990 ο μεγαλειώδης αγώνας της τότε ΕΑΣ που εσείς θέλατε να διαλύσετε δεν δικαιολογεί τα σούστολα ψεύδη σας και την εμπάθειά σας.

Το ότι εξεπατήσατε το Ελληνικό λαό προεκλογικά τάζοντάς τον επαναστατημένους στα μνημόνια που εσείς του φορτώσατε, όχι μόνο δεν σας τιμά αλλά σας καθιστά -το λιγότερο- αναξιόπιστο.

# Μονά - ζυγά αδύνατη η δημοσιονομική προσαρμογή

κόπωσης", δηλαδή σε μία κατάσταση όπου όσες περικοπές δαπανών και φόρους και αν επιβάλλονταν, απλά δεν θα απέδιδαν.

▶ Παρόλα αυτά, η κυβέρνηση πρέπει, σύμφωνα με την τρώικα, να αφαιρέσει 11,5 έως 13,5 δισ. ευρώ (ή περίπου το 5% όσων παράγει η χώρα) από τις τσέπες των μισθωτών και των κατεστραμμένων μικροσσοτών μέσα σε μία διετία και προπαντός το 2013. Αυτό θα οδηγήσει μετά από μια ύφεση 6,6-7,1% φέτος, σε 3,5% το 2013 και 1,5% το 2014 (σ.σ. σωρευτικά η ύφεση στο διάστημα 2009-2014 θα φτάσει στο 25%). Υπό αυτούς τους όρους, η επίτευξη του περιφημου πρωτογενούς -έστω

και οριακού- πλεονάσματος στο ισοζύγιο πληρωμών του προϋπολογισμού (έσοδα μείον έξοδα, πλην εξόδων για τοκοχρεολύσια) θα επιτευχθεί το 2015 (αντί για το 4,5% του ΑΕΠ πλεόνασμα που προέβλεπε το Μνημόνιο για το 2014...), ενώ το δημόσιο χρέος θα φτάσει στο 147% του ΑΕΠ το 2020 αντί του 120% (που προέβλεπε το Μνημόνιο και αποτελεί το όριο βιωσιμότητας του χρέους). Μ' άλλα λόγια, το πρόγραμμα "δεν βγαίνει" ως έχει...

▶ Μήπως, όμως, θα μπορούσε να "βγει" το πρόγραμμα αν υποθετούσαν μια πιο αυστηρή; Η απάντηση είναι και πάλι "όχι". Κι αυτό γιατί ελάχιστα διαφορετικά θα ήταν η

οικονομική και δημοσιονομική κατάσταση της χώρας ακόμα και αν η κυβέρνηση πετύχαινε το μάξιμουμ όσον θα ήθελε από την τρώικα, δηλαδή την παράταση του χρόνου δημοσιονομικής προσαρμογής κατά δύο χρόνια, τη μείωση του επιτοκίου δανεισμού από 4 σε 3,5% και το "κούρεμα" του δημοσίου χρέους κατά 45 δισ. ευρώ. Η ύφεση κατά την επόμενη τριετία θα ήταν θεωρητικά κατά 1% λιγότερη σε σχέση με την υιοθέτηση ενός σκληρού προγράμματος το 2013-14, το πρωτογενές πλεόνασμα στο προϋπολογισμό δεν θα επιτυγχανόταν νοτίτερα από τα τέλη του 2014, ενώ το χρέος παρότι θα έπεφτε κάτω από το 120% και πάλι δεν

θα μπορούσε να αναχηματοδοτηθεί.

▶ Γι' αυτό μάταια προσπαθεί να μας πείσει ο Σαμαράς ότι τάχα το κλίμα στην ΕΕ έχει αλλάξει υπέρ της Ελλάδας και ότι σ' αυτό βοηθά και η απόφαση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας να αγοράζει αvariados τα κρατικά ομόλογα των χωρών-μελών της ευρωζώνης που δυσκολεύονται να δανειστούν από τις διεθνείς αγορές (πχ Ισπανία, Ιταλία) κλπ. Το μέτρο αυτό θα "βοηθήσει" τις χώρες αυτές, όσο "βοηθήσε" και την Ελλάδα εδώ και δύο χρόνια. Η επιβολή ενός Μνημονίου και στις άλλες νοτιοευρωπαϊκές χώρες και εν τέλει σε όλη την ευρωζώνη είναι σχεδόν νομοτελειακή, όπως σχεδόν νομοτελειακή είναι και η παραπέρα καθίζηση της ευρωπαϊκής οικονομίας στην ύφεση. Το γεγονός ότι ήταν τοσάκιοι κατά 1% λιγότερη σε σχέση με την υιοθέτηση ενός σκληρού προγράμματος το 2013-14, το πρωτογενές πλεόνασμα στο προϋπολογισμό δεν θα επιτυγχανόταν νοτίτερα από τα τέλη του 2014, ενώ το χρέος παρότι θα έπεφτε κάτω από το 120% και πάλι δεν

Δ.Κ.

ντάδες χιλιάδες δρομολόγια, η μείωση κατά 80% των ατυχημάτων τα τελευταία χρόνια σε σχέση με το παρελθόν αλλά και άλλες χώρες, τα εκατομμύρια των επιβατών που μεταφέρουμε καθημερινά με ασφάλεια, οι εκατοντάδες χιλιάδες μαθητών και φοιτητών που μετακινούνται με μας, άσχετο αν τα δικά σας παιδιά δεν μπαίνουν σε λεωφορεία.

Τους ηλίθιους κανονισμούς που επικαλείσθε, τους φτιάξατε εσείς, το κόμμα σας και οι κυβερνητικοί σας εταίροι και τους εφαρμόσατε κατόπιν επιταγών και εντολών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αντί λοιπόν να τους χρεώνετε στους εργαζόμενους, τώρα που θα ξανασυναρτηθεί με την Τρώικα για να αποτελειώσετε αυτόν το λαό, μπορείτε να μοιράσετε και την βλακεία και ηλιθιότητα.

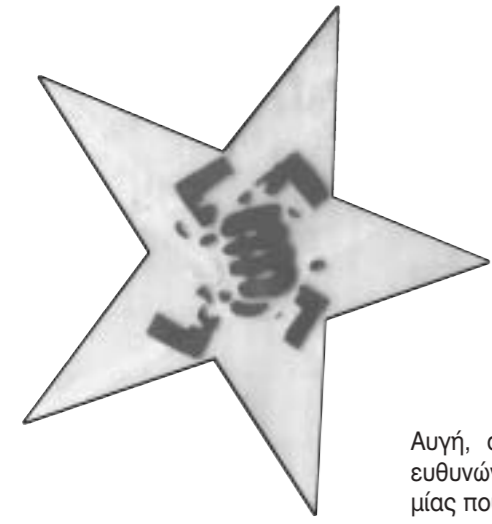
Ξέρουμε ότι αυτά τα λέτε σε μια εποχή, που με την πολιτική σας έχετε υποβαθμίσει τις αστικές μεταφορές και από την άλλη κάνετε αύξηση του εισιτηρίου, τοσάκίζοντας τα φτωχά λαϊκά στρώματα που μετακινούνται με μας, για να κάνετε τις αστικές μεταφορές που δολοφονούν οι οδηγοί μας, τα εκατο-

Συνέχεια στη σελίδα 5

**Δεκαπενθήμερο όργανο της Κ.Ε. του Εργατικού Επαναστατικού Κόμματος (ΕΕΚ - Τροτσκιστές)**  
Κυκλοφορεί στα κεντρικά περίπτερα και στα βιβλιοπωλεία σε όλες τις μεγάλες πόλεις Εκδίδεται από την **Ε.Μ.Ε. - ΝΕΑ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ** Αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία **Αρχισυντάκτης** Θ. Κουτσομπός

**Σελιδοποίηση - Μοντάζ** Βιβλιοτεχνία Ο.Ε. Ζωοδόχου Πηγής 52Α, Εξάρχεια Τηλ. 210 38.01.844

**Εκτύπωση** ΧΕΛΙΟΣ-ΠΡΕΣ Α.Β.Ε.Ε. Λερά Οδός 81, Αθήνα **Διεύθυνση Εφημερίδας** Καποδιστρίου 38, 10431 Αθήνα Τηλ. - Fax: 211 72.52.376 **Ετήσια συνδρομή - Ενίσχυση** Εσωτερικού: 45 € Ευρώπη: 60 € Υπόλ. Χώρες: 75 € Τσικ - εμβάσματα στη διεύθυνση: «**Νέα Προοπτική**» Θ. Κουτσομπός Καποδιστρίου 38 10431 Αθήνα



## Φασίστες και αστυνομικοί ενάντια σε μετανάστες μικροπωλητές

Αυγή, αποποιοούμενος όμως των ευθυνών της δημοτικής αστυνομίας που «...δεν αναμείχθηκε, έκανε τους ελέγχους σύμφωνα με τη λίστα που της είχε δοθεί από το Τμήμα Εμπορίου...»

Οι χρυσαυγίτες χτυπούν τους μικροπωλητές όχι μόνο για λογαριασμό της αστυνομίας αλλά και μιας αντιδραστικής μερίδας μεγάλων και μικρών εμπόρων, συμπεριλαμβανομένων και αυτών που εφοδιάζουν με εμπορεύματα τους μετανάστες μετατρέποντάς τους σε σκλάβους. Η καταπινακτική χρεοκοπία σκορπά το «θάνατο» πολλών «εμποράκων» και προκαλεί τη διάλυση των θεσμών αντιπροσωπευσής τους, την ίδια στιγμή που οι πασοκο-δεξιές προσβάσεις τους στο αστικό κράτος και τους δήμους έχουν καταρρεύσει. Η κατάσταση έχουν χρυσοπληρώσει στο δήμο για να στήσουν τους πάγκους τους στο πανηγύρι. Ο δήμος Μεσολογίου σαφώς πιο υποχωρητικός απέναντι στους φασίστες κράτησε «αποστάσεις» συνομιχής, καταγγέλοντας αφενός την Χρυσή

πρασινό-γάλαξης αυτής κλίκας, αλλά και την αδυναμία της να ελέγξει την πλειοψηφία των μελών της, όπως φάνηκε σε αρκετές αντιδράσεις που υπήρξαν ενάντια στη δημόσια εμπορεία της ανακοίνωσης.

Η παρουσίαση των γεγονότων στα ΜΜΕ παίρνει τον χαρακτήρα προβολής της «θεματικής δύναμης και αποφασιστικότητας» των φασιστών, για να ενισχύσει το ρόλο των ύστατων εγγυητών του καθεστώτος τη στιγμή της μεγάλης του παρακμής και σήψης. Αξίζει να σημειωθεί ότι η εφημερίδα «Καθημερινή» στο κύριο άρθρο της την Τρίτη 11 Σεπτεμβρίου σε ένα πρωτοδηλώσει στη ΔΕΘ με τις ρατσιστικές επιθέσεις των φασιστών.

Τα καμπανάκια ωστόσο έχουν δυναμώσει το προειδοποιητικό χτύπημά τους στην εργατική τάξη. Η αριστερά και ιδιαίτερα το ΚΚΕ αντί να ξεσκεπάσει και να καταγγείλει το ρόλο της αστυνομίας στην ενίσχυση, εξοπλισμό και υπό-

### Και μαχαιρώνουν έλληνα ταξιτζή

Πήγε να κουρευτεί σε κουρείο του νόμιμου, σύμφωνα με τον ελληνικό νόμο-πακιστανού μετανάστη, αλλά οι φασίστες είχαν άλλη γνώμη. Και τον μαχαίρωσαν. Το βράδυ της Δευτέρας 10/9. Ήταν δυο φασιστοειδή που είχαν μπει στο κουρείο κι απ' έξω 3-4 άλλοι. Ο ταξιτζής αντέδρασε και οι ναζί τον μαχαίρωσαν. Ήσπασαν με πέτρες τα τζάμια και έριξαν εύλεκτο υλικό προκαλώντας ζημιές. Ο αλλοδαπός κουρέας κατάγγειλε ότι και άλλη φορά οι χρυσαυγίτες τον είχαν απειλήσει να φύγει γιατί θα του σπάσουν το μαγαζί.

θαλψη των αντεπαναστατικών συμμοριών, αντί να επιτεθεί στην Κυβέρνηση για τις συνεχιζόμενες ρα-

τσοτικές επιθέσεις στους μετανάστες και τις σχέσεις της δεξιάς αλλά και κομματιών του πρώην ΠΑΣΟΚ με τους φασίστες, αρκείται σε χλιάρες καταγγελίες ζητώντας από την ίδια την Κυβέρνηση τη «λήψη μέτρων»...

Την απόφαση της ΕΛ.ΑΣ να θέσει σε διαθεσιμότητα τον αστυνομικό-φρουρό-συνεργάτη του φασίστα και να διατάξει έρευνα για τη συμμετοχή του στις επιθέσεις στο Μεσολόγγι, ακολούθησε απόφαση της Κυβέρνησης να αποσύρει όλους τους αστυνομικούς φρουρούς των φασιστών βουλευτών. Αυτή η τραγελαφική απόφαση στοχεύει στην αποφυγή των πολιτικών συνεπειών που έχει η αποκάλυψη και δημοσιοποίηση στο ευρύτερο κοινό, της σχέσης συνεργασίας της αστυνομίας με τους φασίστες. Εξάλλου η ανακοίνωση του υπουργείου καταστολής δεν αφήνει περιθώρια αντιλόγου: «της απόφασης εξαιρούνται όσοι αστυνομικοί διατίθενται για τη φρούρηση των κεντρικών Γραφείων της Χρυσής Αυγής και για την προστασία του Γενικού Γραμματέα του κόμματος»...

Οι επιθέσεις μεγάλωσαν την πολιτική σύγκρουση και την κρίση της Κυβέρνησης και των υπόλοιπων αστικών κομμάτων. Στην πραγματικότητα η άρχουσα τάξη και η Κυβέρνησή της, την ίδια ώρα που εξοπλίζουν και κινητοποιούν τη Χρυσή Αυγή, αισθάνονται την απειλητική ανάσα του επαναστατικού προλεταριάτου.

**E.A.**

- Το αυτοκίνητο επιχειρηματία που φέρεται ως νέος μέτοχος του νυχτερινού κέντρου «Μούσες» του δολοφονημένου Μπάμπη Λαζαρίδη.

- Η οικία μιας Ρουμάνας η οποία φέρεται ως φίλη εμπλεκόμενου στη μεγάλη υπόθεση με τα 100 κιλά χασις που μεταφέρονταν από τη δυτική Ελλάδα. Το πρόσωπο αυτό έκανε παρέα με άτομα που είχαν προσαχθεί και για τον εμπρησμό της Marfin, για τα οποία αποδείχθηκε μόνον η συμμετοχή τους στη μεταφορά ναρκωτικών.

- Ο όρκος οχημάτων της Αστυνομικής Διεύθυνσης Λακωνίας. Καθέσεις φέρεται ότι έχουν δώσει ένας courier που μετέφερε τον 38χρονο από το χωριό του στη Σπάρτη και τρεις νεαρές κοπέλες. Η μία από αυτές είναι φοιτήτρια και πρέπει να φιλοξενούσε τον 38χρονο στο σπίτι της, που βρίσκεται κοντά στο σημείο της έκρηξης.

Εξονυχιστική προανάκριση διενεργεί το Τμήμα Ασφαλείας Σπάρτης υπό τον διοικητή Ζαχαρία Αγρανάωτη.»

Εξονυχιστική μέχρι να ξεχαστεί και να ταφεί;

**Θ.Κ.**

## Τοπική Αυτοδιοίκηση Μια προαναγγελθείσα χρεοκοπία

Αντιμέτωποι με την χρεοκοπία βρίσκονται οι Δήμοι της χώρας καθώς ο τυφώνας του μνημονίου σαρώνει όλες τις κοινωνικές παροχές που παρείχαν ενώ συνάμα εξαθλιώνει τους εργαζόμενους στους ΟΤΑ, όσους βέβαια δεν οδηγεί στην απόλυση, εφεδρία και ανεργία.

Με την απόφαση της Κυβέρνησης για επιπλέον περικοπές στους πόρους της Τοπικής Αυτοδιοίκησης κατά 30%, μέσα στον Αύγουστο, η κατάρρευση, της λειτουργίας των Δήμων και κατ' επέκταση του κοινωνικού ρόλου της Αυτοδιοίκησης, η αδυναμία πληρωμής μισθών και υποχρεώσεων είναι προ των πυλών.

Οι καταχρηστικά παρακρατούμενοι από την κυβέρνηση πόροι των δήμων, αν και έχουν θεσμοθετηθεί με το νόμο 259/3852, ανέρχονται στα παρακάτω διεκδικούμενα άμεσα από την ΚΕΔΕ ποσά.

- οφειλόμενες δόσεις των ΚΑΠ μέχρι το τέλος του χρόνου, με βάση τα 2,7 δις ευρώ.

- οφειλόμενη, ήδη από τον Ιανουάριο, 4η δόση των παρακρατηθέντων πόρων (214 εκ. ευρώ)

- οφειλόμενη δόση της ΣΑΤΑ για την οποία έχει υπογραφεί η σχετική απόφαση από τον Φεβρουάριο (299 εκ. ευρώ)

- ληξιπρόθεσμες οφειλές του Δημoσίου σε προμηθευτές (περίπου 1 δις ευρώ για την αυτοδιοίκηση)

Υπενθυμίζουμε ότι οι νέες περικοπές πόρων ανέρχονται σε 29%, ενώ τα τρία μνημονιακά χρόνια οι ΚΑΠ έχουν μειωθεί κατά 60% και η ΣΑΤΑ κατά 50%.

Μια στάση πληρωμών στους Δήμους ανοίγει τον δρόμο στην ιδιωτικοποίηση των υπηρεσιών καθαριότητας (ο Δήμος Θεσσαλονίκης το έχει ήδη εξαγγελίσει), στην εξαφάνιση κάθε κοινωνικής πολιτικής (βοήθεια στο σπίτι, δημοτικά ατρεία, ΚΑΠΗ κλπ), καθώς και στην πλήρη ανταποδοτικότητα των όποιων έως τώρα παροχών (αθλητισμός, κέντρα δημιουργικής απασχόλησης ΚΔΑΠ - η οποία πρέπει να πληρώνεται στο εξής αδρά) ενώ μεγεθύνει και το μείζον ζήτημα της δυσλεξιουργίας των δημοτικών παιδικών σταθμών.

Να προσθέσουμε στην ζοφερή αυτή εικόνα τους εργαζόμενους που χάνουν τη δουλειά τους, τους ομήρους με ελαστική εργασία, τους συμβασιούχους των 2, 5, 8 μηνών αλλά και τις δυσλεξιουργίες του δήμου με συνέπεια την ταλαιπωρία των δημοτών.

**Γ. Μ.**

## Χρεοκοπούν οι "Καλλικρατικοί" Δήμοι

"Πρόβα" της επερχόμενης πανεθνικής χρεοκοπίας συντελείται ήδη στους δήμους της χώρας.

Πάνω από 40 δήμοι από τους 325 δήμους από τους αρχές του τρέχοντος μήνα έχουν μεταφέρει πόρους που αφορούν την πληρωμή ασφαλιστικών εισφορών, επενδύσεις κλπ. προκειμένου να πληρώσουν μισθούς των εργαζομένων τους. Το 70% των μεγάλων δήμων -μεταξύ αυτών και ο δήμος Αθηναίων- δεν πληρώνουν ασφαλιστικές εισφορές στα Ταμεία για να πληρώσουν μισθούς των εργαζομένων.

Σε παρόμοια κατάσταση αναμένεται να βρεθούν και οι υπόλοιποι δήμοι τον Οκτώβριο και τους επόμενους μήνες του 2012 με συνέπεια να απειλείται η λειτουργία των υπηρεσιών καθαριότητας, των παιδικών σταθμών, των ΚΑΠΗ, του προγράμματος "βοήθεια στο σπίτι" για τους ηλικιωμένους, μια σειρά άλλων κοινωνικών δραστη-

ριοτήτων (κοινωνικά μαγειρεία, κοινωνικά παντοπωλεία κλπ.) αλλά και το μεγαλειώδες πρόγραμμα ανέργων στους δήμους μέσω πόρων του ΕΣΠΑ ("αυτεπιστασία").

Πάνω από το 60% της κρατικής χρηματοδότησης για λειτουργικές και επενδυτικές ανάγκες των δήμων έχει περικοπεί την τελευταία τριετία, ενώ οι δόσεις για το β' εξάμηνο του 2012 αναμένεται να είναι κατά 30% χαμηλότερες σε σχέση με το α' εξάμηνο του έτους. Την ίδια στιγμή το πακέτο του 2013-14 προβλέπει περικοπές 750 εκ. ευρώ από τους δήμους, δηλαδή ένα ποσό που αντιστοιχεί στο 1/6 περίπου της κρατικής χρηματοδότησης ετησίως.

Η χρεοκοπία των δήμων έχει διπλή σημασία, πέραν από τις δραματικές συνέπειες στους δημότες:

- Πρώτον, ουσιαστή χρεοκοπία της μεγαλύτερης αντι-μεταρρυθμίσης ("Καλλικράτης") στο στενό και ευρύ δημόσιο

**Δ.Κ.**

## Πρέπει να απάντηση εργαζομένων της ΕΘΕΛ στις συκοφαντίες Κεφαλογιάννη

*Συνέχεια στη σελίδα 5*

Δεν θα αφήσουμε να περάσει!

Αυτοί που εορσιζε καθυβρίζετε έχουν υποστεί περικοπές του μισθού τους και κινούνται κάτω από τα όρια της φτώχειας και καμιά σχέση δεν έχουν με τα χλιάρικα που εισπράττει κάθε ανεπάγγελτος.

Δεν ζητάμε καν την παραίτησή σας και αποχώρησή σας από τον πολιτικό στίβο, ξέρουμε καλά ότι δεν υπάρχει αυτό που ο λαός λέει τόιπα και δεν το κάνετε για απείρως σοβαρότερα θέματα.

Αλλά να ξέρετε ότι κάθε προσπάθεια συκοφαντησής μας είναι -μέσα σ' όλα τα άλ-

λα που σχεδιάζετε για μας -αγία πολέμου και θα είμαστε απέναντι σας για να ανατρέψουμε τα σχέδιά σας με κάθε τρόπο και μέσο.

Γιατί όπως έλεγε και ο Μπρεχτ:

**"Αυτοί που παίρνουν το ψωμί από το τραπέζι, μάς κατηγορούν γιατί μένουμε αδιάβαστοι!"**

**Και εσείς τα 'χετε κάνει όλα αυτά.**

**Εκείνοι που οδηγούν τη χώρα στην στην άβυσσο, λένε πως η διακυβέρνηση μιας χώρας είναι πολύ δύσκολη για τους κοινούς ανθρώπους.**

**Αυτοί που μας πήραν το βιβλίο από το χέρι, μάς κατηγορούν γιατί μένουμε αδιάβαστοι!"**

**Και εσείς τα 'χετε κάνει όλα αυτά.**

*ΓΙΑ ΤΗΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΑΣ*

*Ο εκπρόσωπός της στο Δ.Σ. Σταύρος Μανίκας*

## 77η Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης ΠΑΡΟΝΤΕΣ ΟΙ ΔΙΑΔΗΛΩΤΕΣ ΣΑΝ ΤΟΝ ΚΛΕΦΤΗ Ο ΣΑΜΑΡΑΣ

Πάνω από 20.000 διαδηλωτές πλημμύρισαν τους δρόμους της Θεσσαλονίκης στις 8 Σεπτεμβρίου, στην πρώτη εργατική απάντηση της χρονιάς την ημέρα εγκαίνιων της Διεθνούς Έκθεσης, παρ' όλο που ο Σαμαράς ανέβηκε σαν τον κλέφτη στην πόλη, έκοψε την κορδέλα και την... κοπάνησε.

Ανατρέποντας παράδοση δεκαετιών, κατά τις οποίες ο εκατόστοτε πρωθυπουργός πραγματοποιούσε τις εξαγγελίες του προς τους επιχειρηματικούς και παραγωγικούς φορείς της χώρας, δεν είχε να μας πει απολύτως τίποτα. Η πλήρης αναντιστοιχία προεκλογικών υποσχέσεων και μετεκλογικών πεπραγμένων, η παντελής έλλειψη σχεδίου για την αντιμετώπιση των δεινών του λαού, και κυρίως η οικτρή ανημπόρια μιας αδύναμια κυβέρνησης να διαχειριστεί μια κοινωνική και πολιτική κατάσταση που την ξεπερνά, έκαναν τον Σαμαρά να κρυφτεί, αντί να αντιμετωπίσει την εργατική τάξη της χώρας. Ακόμα και σημειολογικά, αυτό έχει την αξία του: στη πρώτη αναμέτρηση της χρονιάς «εμείς» ήμασταν εκεί. Αυτός όχι.

Η κυβερνητική αδυναμία εκφράστηκε και στο επίπεδο της κρατικής καταστολής. Εν όψει της επίσκεψης της τρόικας και κυρίως της ψήφισης των νέων μέτρων, το τελευταίο πράγμα που θα ήθελαν ήταν μια εικόνα πολέμου στους δρόμους της Θεσσαλονίκης. Τα ΜΑΤ παρατάχθηκαν με μεγάλη διακριτικότητα απέναντι στους διαδηλωτές. Εν αντιθέσει με άλλες χρονιές που εθιμοτυπικά «διέλιαν» χωρίς αφορμή τον συγκεντρωμένο κόσμο κατά το πέρας της πορείας, φέτος, πλην εξαιρέσεων αφού είχε τελειώσει η κινητοποίηση, «δεν άνοιξε ρουθόδι».

Για άλλη μια φορά, η χαρτογράφηση της διαδήλωσης ήταν χαώδης, με διαφορετικές συγκεντρώσεις και πορείες να απλώνονται σε όλη την πόλη:

- Κατά γενική ομολογία, η μαζικότερη συγκέντρωση (8 - 10 χιλιάδες) ήταν αυτή της ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ στο άγαλμα Βενιζέλου. Αφού απέδειξε την πίστη του στο κράτος, με την παρουσία βουλευτών του στις κινητοποιήσεις των αστυνομικών, ο ΣΥΡΙΖΑ απέδειξε και την πίστη του στην συνδικαλιστική γραφειοκρατία των Παναγόπουλων, ενισχύοντας αποφασιστικά τη συγκέντρωσή τους με τη μαζική δυναμική του. Παρούσα και η μισή ΑΝΤΑΡΣΥΑ, δηλαδή το ΣΕΚ, επιμένον στη συμπόρευση με τους εργατοπατέρες, αλλά και οι Αρανο-Αρασίτες. Πιο απροκάλυπτα από ποτέ, η ΓΣΕΕ



Το μπλοκ της Καμάρας. Επικεφαλής οι εργάτες της ΒΙΟΜΕΤ

φρόντισε να επιδείξει την ενσωμάτωσή της στους σχεδιασμούς των κυβερνητικών αρχών. Αντί να πορευτεί προς το Βελλίδειο, ακολούθησε αντίθετη κατεύθυνση προς το Υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης. Οι δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ που θα ήθελαν ήταν μια εικόνα πολέμου στους δρόμους της Θεσσαλονίκης. Τα ΜΑΤ παρατάχθηκαν με μεγάλη διακριτικότητα απέναντι στους διαδηλωτές. Εν αντιθέσει με άλλες χρονιές που εθιμοτυπικά «διέλιαν» χωρίς αφορμή τον συγκεντρωμένο κόσμο κατά το πέρας της πορείας, φέτος, πλην εξαιρέσεων αφού είχε τελειώσει η κινητοποίηση, «δεν άνοιξε ρουθόδι».

Για άλλη μια φορά, η χαρτογράφηση της διαδήλωσης ήταν χαώδης, με διαφορετικές συγκεντρώσεις και πορείες να απλώνονται σε όλη την πόλη:

- Κατά γενική ομολογία, η μαζικότερη συγκέντρωση (8 - 10 χιλιάδες) ήταν αυτή της ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ στο άγαλμα Βενιζέλου. Αφού απέδειξε την πίστη του στο κράτος, με την παρουσία βουλευτών του στις κινητοποιήσεις των αστυνομικών, ο ΣΥΡΙΖΑ απέδειξε και την πίστη του στην συνδικαλιστική γραφειοκρατία των Παναγόπουλων, ενισχύοντας αποφασιστικά τη συγκέντρωσή τους με τη μαζική δυναμική του. Παρούσα και η μισή ΑΝΤΑΡΣΥΑ, δηλαδή το ΣΕΚ, επιμένον στη συμπόρευση με τους εργατοπατέρες, αλλά και οι Αρανο-Αρασίτες. Πιο απροκάλυπτα από ποτέ, η ΓΣΕΕ

προς τη ΔΕΘ, για να κατευθυνθεί κατόπιν προς το στρατόπεδο Παύλου Μελά, για το φεστιβάλ της ΚΝΕ, όσο πιο σύντομα γινόταν για να μην έρθει σε επαφή με άλλους διαδηλωτές. Όπου αυτό δε κατέστη δυνατόν, όπως με το μπλοκ της Καμάρας και τους εργάτες της ΒΙΟ.ΜΕ. Αντέδρασε με τριπλές αλυσίδες εξοπλισμένες με παλούκια.

- Η πορεία της Α.Κ. (600 - 1000 άτομα) με το «Μπλοκ Άμεσης Δημοκρατίας» συναντήθηκε διακριτά από τους υπολοίπους στη συγκέντρωση της Καμάρας, για να ξεκινήσει νορτίτερα και να συναντηθεί με τις Επιτροπές Αγώνα ενάντια στα μεταλλεία χρωμίου της Σκουριές, για να πορευτούν μαζί προς τη ΔΕΘ. Αναζητώντας ένα μέτωπο

αγώνα στο οποίο να έχει σημαντική παρέμβαση, για να το αναδείξει σε σημείο αναφοράς της ΔΕΘ, ανακήρυξε τα «αντι-μεταλλεία» σε νοούμερο ένα κοινωνικό και πολιτικό ζήτημα της χρονιάς, για να «δρέψει τις δάφνες» που της αναλογούν.

- Τελευταία, η ανεξάρτητη ταξική συγκέντρωση της Καμάρας. Εκεί συμμετείχαν το μπλοκ των εργατών της Βιομηχανικής Μεταλλευτικής (που έχουν απασχολήσει την εργατική επικαρσύτητα με τις προσπάθειες αυτοδιαχείρισης του εργοστασίου), εργαζόμενοι στο Μετρό Αθήνας, απολυμένοι του Μετρό Θεσσαλονίκης, Προτοβάθμια Σωματεία, μέρο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ (ΝΑΡ), η Κίνηση Εργατικής Χειραφέτησης και Αυτοδιαχείρισης, η

Ανοιχτή Λαϊκή Συνέλευση Νέας Ιωνίας (Βόλου), το ΚΚΕ-μλ, η Προτοβουλία για ένα Ανεξάρτητο Κέντρο Αγώνα Εργατών, κι όπως κάθε χρονιά το ΕΕΚ με ένα μαζικό και δυναμικό μπλοκ. Αξιοσημείωτο γεγονός της χρονιάς, η δυσκολία των δυνάμεων του ΝΑΡ να επιλέξουν ένα συγκεκριμένο πολιτικό σχέδιο και να ακολουθήσουν την αντίστοιχη πορεία. Αφού όλο το τελευταίο διάστημα προπαγανδίζαν την συγκέντρωση της Καμάρας (σε διάσταση με την έτερη ισχυρή δύναμη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, το ΣΕΚ, σε ένδειξη απουσίας πολιτικής συνοχής του εν λόγω συμμαχικού σχήματος), άφησαν ταυτόχρονα θολό το ποια πορεία θα ακολουθήσουν, σε αντιστοιχία με πέρι που μετά την συγκέντρωση στην Καμάρα ακολούθησαν στο δρόμο την ΓΣΕΕ, με το ΕΕΚ και την ΚΕΧΑ να πορεύονται μόνι τους. Φέτος, η απόφαση της ΓΣΕΕ να μην πάει στη ΔΕΘ, οδήγησαν τις δυνάμεις του ΝΑΡ στην απόφαση για ανεξάρτητη συγκέντρωση και πορεία μέχρι τέλος.

Η πορεία της ΔΕΘ, είναι απλά το ξεκίνημα σε ένα χειμώνα που προβλέπεται εκρηκτικός. Η ενόπλη αλλά και η ανεξαρτησία της εργατικής τάξης, είναι βασικά όπλα που θα χρειαστούν για τις ταξικές μάχες που έρχονται, στην πάλη για ριζική αλλαγή του κοινωνικού και πολιτικού σκηνικού.

Κ. Αποστολόπουλος

## Ανησυχίες

Αυτή είναι η ύστατη προσπάθεια να διασωθεί το ασπικό καθεστώς στην Ελλάδα», φαίνεται να είπε ο υπουργός οικονομικών Στουρνάρας σε μια από τις ατέρμονες συζητήσεις που είχε με τους εκπροσώπους της κυβερνητικής τρόικας, προκειμένου να συναποφασίσουν πώς θα ανακοινώσουν τη νέα αφαίμαξη του λαού ύψους 11,5 δις ευρώ.

Σύμφωνα με τα ΝΕΑ (Σάββατο 1/9/12) απ' όπου αλιεύσαμε την είδηση ήταν μια συνάντηση του Στουρνάρα με τους Σακινιδίδη και Κουτρουμάνη του ΠΑΣΟΚ και τους Χατζησοκράτη και Παπαθανασίου της ΔΗΜΑΡ.

«Βρε Γιάννη μήπως είχαμε δίκιο όταν είμαστε νέοι;», φέρεται να ανταπάντησε ο Σακινιδίτης, εννοώντας όταν ήταν φοιτητές και ιδεολογικά κάπως «αριστερίζαν».

Βρε μήπως πραγματικά φοβούνται για το σύστημα που υπηρετούν;

Το Τουρκικό κράτος δεν ικανοποιείται με το να στερεί τα δικαιώματα των Κουρδικού λαού, να επιτίθεται στις οργανώσεις του και να κρατά φυλακισμένους χιλιάδες Κούρδους ακτιβιστές για χρόνια ακόμα και πριν καταδικαστούν, επιπλέον προσπαθεί να τρομοκρατήσει τους Τούρκους διανοούμενους και αντιπολιτευόμενους που δείχνουν αλληλεγγύη στους Κούρδους.

Ο Siar Risvanoglu (Σιάρ Ρισβάνογλου) είναι ο τελευταίος μιας μακράς λίστας Τούρκων διανοουμένων και σοσιαλιστών που απειλείται με φυλάκιση αλλά και μόνο επειδή έδειξε αλληλεγγύη στον αγώνα του Κουρδικού λαού για ελευθερία. Καταδικάστηκε σε φυλάκιση δύο χρόνων και τεσσάρων μηνών επειδή εξέφρασε την άποψη του την Πρωτομαγιά του 2010 στην Roj TV, ένα τηλεοπτικό κανάλι με έδρα τις Βρυξέλλες, στο Βέλγιο, που ανήκει στο εξόριστο Κουρδικό κίνημα. Η απόφαση ελήφθη από ένα από τα επονομαζόμενα «Courts of Assize with Special Powers» (Κακουργιοδικείο Ειδικών

## ■ ΤΟΥΡΚΙΑ Σταματήστε τη δίωξη του Siar Risvanoglu! Σταματήστε την καταστολή των αλληλέγγυων στους Κούρδους!

Εξουσιών), τα οποία είναι απλά μια μασκαρεμένη συνέχεια των διαβόητων Δικαστηρίων Κρατικής Ασφάλειας της προηγούμενης περιόδου. Η υπόθεση τώρα βρίσκεται στο Ανώτατο Δικαστήριο, του οποίου η απόφαση θα οριστικοποιήσει την ποινή. Ένας από τους παραλογισμούς της δικαστικής απόφασης έγκειται στο γεγονός ότι ο Risvanoglu καταδικάστηκε για διενέργεια "προπαγάνδας για την οργάνωση"- η λέξη "οργάνωση" εν προκειμένο σημαίνει ΡΚΚ, το Εργατικό Κόμμα του Κουρδιστάν, το κόμμα το οποίο διεξάγει ανταρτοπόλεμο ενάντια στον Τουρκικό στρατό από

το 1984. Όντας ιδρυτής και εκμυσώπως τύπου ενός άλλου κόμματος, του Επαναστατικού Εργατικού Κόμματος (DIP), ενός κόμματος που ασκεί ξεκάθαρα κριτική στην πολιτική γραμμή του ΡΚΚ την τελευταία δεκαετία τουλάχιστον, ενώ την ίδια στιγμή υπερασπίζεται όλα τα δικαιώματα και τα αιτήματα του Κουρδικού λαού, είναι παράλογο να κατηγορείται ο Risvanoglu ότι διενέργησε προπαγάνδα για το ΡΚΚ. Εμείς οι υπογράφοντες απορρίπτουμε την έννοια του εγκλημάτων γνώμης", συμπεριλαμβανομένης της πρόσφατης υπόθεσης του Dino Frisullo,

μένων και αντιπολιτευόμενων για την επίδειξη αλληλεγγύης στον Κουρδικό λαό και απαιτούμε να μπει ένα τέλος στη δίωξη του Siar Risvanoglu και την απόσυρση όλων των κατηγοριών εναντίον του.

Ποιος είναι ο Siar Risvanoglu;

Ο Siar Risvanoglu είναι δικηγόρος ο οποίος έχει υπερασπιστεί πολλούς γνωστούς κατηγορούμενους σε υποθέσεις "εγκλημάτων γνώμης", συμπεριλαμβανομένης της πρόσφατης υπόθεσης του Dino Frisullo,

ενός Ιταλού ακτιβιστή ο οποίος διώχθηκε από το Τουρκικό κράτος ακριβώς για τη δράση αλληλεγγύης του στον Κουρδικό λαό. Ο Risvanoglu ήταν επίσης συνήγορος στη υπόθεση Hrant Dink, στην οποία οι άνθρωποι που ήταν υπεύθυνοι για την δολοφονία αυτού του γνωστού Αρμενίου ακτιβιστή δικάστηκαν. Επίσης έχει συμμετάσχει ενεργά στη νομική υπεράσπιση κάθε είδους Κούρδων ακτιβιστών της βάσης. Είναι συγγραφέας σε κοινωνικά, πολιτικά και πολιτιστικά θέματα, έχει δημοσιεύσει δεκάδες άρθρα σε ποικίλα περιοδικά και εφημερίδες, με ιδιαίτερη έμφαση στο Κουρδικό ζήτημα.

Εκτός από τις νομικές και συγγραφικές του ιδιότητες, είναι επίσης ιδρυτικό μέλος και εκπροσώπος τύπου του Επαναστατικού Εργατικού Κόμματος (DIP). Στις δημοτικές εκλογές του 2009, ο Risvanoglu ήταν υποψήφιος μιας ευρείας ομήμαχίας Τουρκικών και Κουρδικών κομμάτων και κινημάτων ως δήμαρχος των Αδάνων, της τέταρτης μεγαλύτερης πόλης της Τουρκίας και μεγάλου βιομηχανικού και αγροτοβιομηχανικού κέντρου. Έλαβε περίπου το 10% των λαϊκών ψήφων.

## Διεθνιστικό Κάμπινγκ των Τούρκων Τροτσκιστών

Η φετινή θερινή κατασκήνωση του Επαναστατικού Εργατικού Κόμματος (DIP), του τουρκικού τμήματος της ΣΕΤΔ, έλαβε χώρα στην περιοχή του Δικελίου από τις 29 Αυγούστου έως και τις 2 Σεπτεμβρίου. Ο Τρότσκι και ο τροτσκισμός όχι μόνο ως ιστορική και πολιτική συνέχεια του μπολσεβικισμού και της σοσιαλιστικής επανάστασης αλλά και ως το βασικό εκείνο στοιχείο της επιτυχίας της Οκτωβριανής επανάστασης και της διαλεκτικής της, η διαρκής επανάσταση, ήταν το ένα απ τα δύο βασικά θέματα που απασχόλησαν τη συζήτηση. Το δεύτερο ήταν η συζήτηση για την Τέταρτη Διεθνή, την ιστορία της και τις προοπτικές της μέσα στη νέα παγκόσμια κατάσταση της ολικής χρεοκοπίας του καπιταλιστικού συστήματος. Στην κατασκήνωση υπήρχαν πολλές ευρωπαϊκές αντιπροσωπείες από το PCL, όπως επίσης και η θεματική συζήτηση πάνω στο βιβλίο του ίδιου «Στην υπεράσπιση του Μαρξισμού». Μ' αυτόν τον τρόπο άνοιξε η συζήτηση για τις προοπτικές της εποχής, τη διαρκή επανάσταση σε όλα τα επίπεδα της ταξικής πάλης και το ρόλο της Διεθνούς, ιδιαίτερα στην περιοχή της ανατολικής Μεσογείου όπου η αραβική επανάσταση όχι μόνο δεν τελείωσε αλλά περνάει σε μια νέα φάση καθορισμού

του περιεχομένου της και ταυτόχρονα επεκτείνεται, σήμερα, από την Συρία μέχρι και το εσωτερικό της Τουρκίας, αψίρο μέχρι την Ελλάδα και την Ιταλία. Αυτό το αψίρο όπως επισήθηκε πολλές φορές δεν είναι ένα μακρύ, ασήματο ακόμα μέλλον αλλά είναι τώρα! Το θέμα της επανάστασης και της εξουσίας των εργατών είναι ήδη στην ημερήσια διάταξη και γι' αυτό το θέμα της Διεθνούς είχε την τιμητική του.

Η μεσημεριανή συζήτηση δεύτερης μέρας ήταν μια αναδρομή στην ιστορία των εργατικών αγώνων στην Τουρκία με συζήτηση πάνω στα αποτελέσματα και τις προοπτικές τους ενώ η βραδινή συζήτηση για την κατάσταση

στην ευρύτερη περιοχή της ανατολικής μεσογείου με επίκεντρο την Τουρκία, το Κουρδικό και τη Συρία ήταν ιδιαίτερα σημαντική για την κατανόηση της πολυποκότητας της κατάστασης. Τις επόμενες δύο και τελευταίες μέρες της κατασκήνωσης κυριάρχησε η συζήτηση στο θέμα της ιστορίας του επαναστατικού κινήματος και της 4ης Διεθνούς από την ίδρυσή της μέχρι τη ΣΕΤΔ και φυσικά ο ρόλος της στο σήμερα. Βασικοί εισηγητές ήταν η πρώτη μέρα ο σ. Σ. Μιχαήλ, Γ.Γ. του ΕΕΚ και τη δεύτερη ο σ. F. Grissolia από το Ιταλικό PCL. Έγινε εμφανές ότι παρά το γεγονός ότι όλες οι οργανώσεις της ΣΕΤΔ προέρχονται από διαφορετικά ιστορικά ρεύματα του επαναστατικού-κομμουνιστικού κινήματος, η αναγκαία ύλη της δόμησης και ισχυροποίησης της επανιδρυμένης 4ης Διεθνούς υπεριοχτεί των διαφορών και δημιουργεί τους απαραίτητους εκείνους όρους ενότητας για την επένταση και την ολοκληρωτική νίκη της επανάστασης σε όλον τον

κόσμο. Θα πρέπει να σημειωθεί εδώ ότι η συνάντηση αυτή λειτούργησε προπαρασκευαστικά για τη διεθνή συνάντηση που έγινε αμέσως μετά στην Ιστανμπούλ. Ακόμα μια συζήτηση με εξαιρετικό ενδιαφέρον αφορούσε στην εξάρτηση, με εισηγήτρια την σ. Κ. Μάτσα από το ΕΕΚ, καθ' ότι το ζήτημα αυτό παρουσιάζει ιδιαίτερη εφορμή την εποχή αυτή και δημιουργεί πολλούς προβληματισμούς στους επαναστατικούς κύκλους. Πέρα από αυτά όμως υπήρξαν και άλλες δραστηριότητες όπως καλλιτεχνικά εργαστήρια, θεατρικές παραστάσεις, διεθνιστικά γλέντια με τραγούδια από Τουρκία, Κουρδιστάν, Αρμενία, Ελλάδα, Ιταλία κλπ. όπως και αθλητικές δραστηριότητες. Παράλληλα μας δόθηκε η ευκαιρία να γράψουμε και να στείλουμε μηνύματα αλληλεγγύης στους φυλακισμένους συντρόφους μας από το DiP.

Η διεθνιστική ενότητα των Λαών είναι η ελπίδα μας στην εποχή της χρεοκοπίας του καπιταλισμού. Θα προχωρήσουμε ακάθεκτοι στον αγώνα για την επανίδρυση του παγκοσμίου επαναστατικού κόμματος της εργατικής τάξης κόντρα στις εθνικιστικές ιδεοληψίες των σταλινικών και των κεντριστών με νέα δύναμη και ορμή για ελευθερία και την παναθρώπινη κομμούνια. Δε μας τρομάζει η βαρβαρική ενόπλη ενόπλη ενόπλη Ζήτω ο προλεταριακός διεθνισμός! Ζήτω η 4η Διεθνή!



Χρ. Μπίκος

■ ΝΟΤΙΑ ΑΦΡΙΚΗ

ΧΙΛΕΛ ΤΙΚΤΙΝ

# Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ ΤΗΣ ΜΑΡΙΚΑΝΑ

Η απεργία των εργατών στο ορυχείο Ήλεκόχρυσου της εταιρείας Lonmin στη Μαρίκανα είναι ιστορική. Για πρώτη φορά από το 1994, μια σημαντική ομάδα εργατών βγήκαν ανοικτά διαμαρτυρόμενοι εναντίον του "έπισημου" συνδικάτου του ANC/Κομμουνιστικού Κόμματος. Αυτή δεν είναι η πρώτη απεργία χωρίς το ANC. Εργάτες στο εργοστάσιο της Mercedes-Benz στο Uitenhage, απέργησαν με μια καθαρά αριστερή και διεθνιστική πλάτφορμα κάποια χρόνια πριν. Ωστόσο, το εργοστάσιο δεν ήταν σημαντικό τμήμα της Mercedes-Benz διεθνώς και η απεργία ηττήθηκε, χωρίς σημαντικές επιπτώσεις. Έχουν υπάρξει και άλλες διαμαρτυρίες από το μισό εκατομμύριο εργατών στα ορυχεία της Νότιας Αφρικής αλλά είχαν περιοριστεί.

"Σχεδόν όμως όλοι οι απεργιοί γνώθουν ότι το αναγνωρισμένο Εθνικό Συνδικάτο Ανθρακωρύχων τους έχει απογοητεύσει - ενδιαφερόμενο περισσότερο για τα αφεντικά των ορυχείων και τους πολιτικούς ηγέτες παρά για τους εργάτες που δουλεύουν κάτω από τη γη. Το κυρίαρχο συνδικάτο (NUM) των ανθρακωρύχων μπόρεσε να διατηρήσει την ηγεμία στον τομέα περιορίζοντας τυπικά τη διάρκεια των απεργιών σε τετράωρους που δεν βλάπτουν σε τελική ανάλυση τις εταιρείες εξόρυξης ή τους ανθρακωρύχους που χάνουν μόνο τους μισθούς τους".<sup>2</sup>

Οι μισθοί είναι άθλιοι, ανεπαρκείς για την απόκτηση βασικών τροφίμων, πόσο μάλλον για αξιοπρεπή στέγαση. Παρά τη συζήτηση για το χτίσιμο εκατομμυρίων καλών σπιτιών για την πλειοψηφία το 1994, το κράτος δεν έκανε τίποτα, αφήνοντας το ζήτημα στον ιδιωτικό τομέα. Οι τεράστιες παραγκουπόλεις συνεχίζουν να υπάρχουν. Η ακριβής κατάσταση με τους μισθούς είναι αμφιλεγόμενη καθώς η Lonmin μιλά για μισθούς ανά εργάτη γύρω στα 10.200 ραντ ενώ οι εργάτες λένε ότι ο μισθός είναι 4.200 ραντ<sup>3</sup> (13,5 ραντ = 1 στερλίνα). Όπως ανέφερε ένας παρατηρητής: "Οι μισθοί και τα ημερομίσθια αναλο-γικά με τον εθνικό πληθύντο έχουν πέσει, σε σχέση με τα κέρδη, τις πρόσφατες δεκαετίες. Τα τελευταία 15 χρόνια, το πιο πλούσιο 20% ήταν οι μόνοι άνθρωποι που γνώρισαν αύξηση στα πραγματικά εισοδήματα, ενώ το κατώτερο τμήμα του πληθυσμού γνώρισε τεράστια μείωση".<sup>4</sup> Αναμφίβολα και οι ανθρακωρύχοι του Lonmin έχασαν, λαμβάνοντας μισθούς που δεν αντιστάμιζαν τον πληθωρισμό.

Τα συνδικάτα στο COSATU (Congress of South African Trade Unions), όπως και αυτά στη Σοβιετική Ένωση, ελέγχονταν από τους γραφειοκράτες που ήταν στην εξουσία. Το Κομμουνιστικό Κόμμα ήταν και είναι στην κυβέρνηση που ήλεγχε και ελέγχει εισοδήματα και διορίζει το προσωπικό στις ηγετικές θέσεις των συνδικάτων. Ένα ανέκδοτο που κυκλοφορεί παρομοιάζει το Κομμουνιστικό Κόμμα να παίζει τένις με τον ίδιο του τον εαυτό. Κάνει σέρβις και τρέχει στο αντίπαλο γήπεδο για να αποκρούσει το μπαλάκι.

Γεγονός είναι ότι τα ηγετικά στελέχη του ANC, όπως ο για πολλά χρόνια γενικός γραμματέας του εργατικού συνδικάτου ανθρακωρύχων πριν από το 1994, Σύριλ Ραμοφόζα, είναι πολυεκατομμυριοίχοι, έχουν μετοχές και θέσεις εργασίας σε μεγάλες εταιρείες εξόρυξης, συμπεριλαμβανομένης της Lonmin - στην περίπτωση του Ραμοφόζα.<sup>1</sup> Οι μισθοί των συνδικαλιστών γραφειοκρατών είναι περίπου όπως οι μισθοί των γραφειοκρατών στα βρετανικά συνδικάτα, πολλαπλασιασίο πάνω από τους μισθούς των απλών εργατών.



Η έκθεση του Ιδρύματος Benchmark, "Κοινότητες στα Ορυχεία Ήλεκόχρυσου", αναφέρει ότι οι ενέργειες εξόρυξης Ήλεκόχρυσου στη Μαρίκανα "πериλαμβάνουν πολλές θανάσιμες απώλειες" και ότι "οι συνθήκες διαβίωσης υπό τις οποίες ζουν οι εργαζόμενοι της Lonmin είναι αποκρουστικές".<sup>5</sup>

Ο Τζέι Ναϊντού, πρώην υπουργός στο υπουργικό συμβούλιο του Μαντέλα το 1994, έχει ασκήσει έντονη κριτική για την κατάσταση στη Νότια Αφρική.

«Πολλοί ηγέτες που ήταν σεβαστοί έχουν εγκαταλείψει τη πόλη για ένα πολυτελές σπίτι ζωής με Artman που παλιότερα ήταν αποκλειστικό μόνο στα κατάρτητα Ήλεκόχρυσου. Έχουν από καιρό χάσει την επαφή με τη δυσφορία που βράζει μέσα στην κοινωνία. Η κατάσταση περιπλέκεται ακόμα περισσότερο, από μια νέα ηθική ελίτ διαμεσολαβητών που με επαίχοντο επιθυμούσαν. Ανέδειξε το ζήτημα σε όλο τον πληθυσμό. Η κυβέρνηση του ANC/Κομμουνιστικού Κόμματος προσπαθεί να δικαιολογήσει τις ενέργειές της εξαπατώντας με αρνητικές και αδικαιο-

λογητες προπαγάνδα για την απεργία, για τους απεργούς και για τους ίδιους τους πυροβολημένους. Αυτό, με τη σειρά του, μπορεί μόνον να οξύνει την κατάσταση. Με δεδομένες τις αναφορές βασανισμού των ίδιων των ανθρακωρύχων, η εταιρεία, η αστυνομία και το κράτος βρίσκονται κατηγορούμενοι ενώπιον της παγκόσμιας κοινής γνώμης.

Η έκθεση του Ιδρύματος Benchmark, "Κοινότητες στα Ορυχεία Ήλεκόχρυσου", αναφέρει ότι οι ενέργειες εξόρυξης Ήλεκόχρυσου στη Μαρίκανα "πериλαμβάνουν πολλές θανάσιμες απώλειες" και ότι "οι συνθήκες διαβίωσης υπό τις οποίες ζουν οι εργαζόμενοι της Lonmin είναι αποκρουστικές".<sup>5</sup>

Ο Τζέι Ναϊντού, πρώην υπουργός στο υπουργικό συμβούλιο του Μαντέλα το 1994, έχει ασκήσει έντονη κριτική για την κατάσταση στη Νότια Αφρική.

«Πολλοί ηγέτες που ήταν σεβαστοί έχουν εγκαταλείψει τη πόλη για ένα πολυτελές σπίτι ζωής με Artman που παλιότερα ήταν αποκλειστικό μόνο στα κατάρτητα Ήλεκόχρυσου. Έχουν από καιρό χάσει την επαφή με τη δυσφορία που βράζει μέσα στην κοινωνία. Η κατάσταση περιπλέκεται ακόμα περισσότερο, από μια νέα ηθική ελίτ διαμεσολαβητών που με επαίχοντο επιθυμούσαν. Ανέδειξε το ζήτημα σε όλο τον πληθυσμό. Η κυβέρνηση του ANC/Κομμουνιστικού Κόμματος προσπαθεί να δικαιολογήσει τις ενέργειές της εξαπατώντας με αρνητικές και αδικαιο-

λογητες προπαγάνδα για την απεργία, για τους απεργούς και για τους ίδιους τους πυροβολημένους. Αυτό, με τη σειρά του, μπορεί μόνον να οξύνει την κατάσταση. Με δεδομένες τις αναφορές βασανισμού των ίδιων των ανθρακωρύχων, η εταιρεία, η αστυνομία και το κράτος βρίσκονται κατηγορούμενοι ενώπιον της παγκόσμιας κοινής γνώμης.

Ο Νέλσον Μαντέλα προέδρευσε της συμφωνίας όπου οι τυπικές διακρίσεις καταργήθηκαν αλλά η αγορά συνέχισε να κυριαρχεί. Οι ανώτεροι αξιωματούχοι του ANC/Κομμουνιστικού Κόμματος έγιναν διοικητικοί και μια νεαρή αφρικανική μπουρζουαζία καθώς και μια μεσαία τάξη δημιουργήθηκαν, ενώ η κατάσταση της πλειοψηφίας δεν βελτιώθηκε. Για την εργατική τάξη, η μαζική ανεργία πάνω από το 40% παρέμεινε ενώ οι μισθοί δεν επαρκούν για την επιβίωση. Ο μέσος όρος ζωής είναι χαμηλός, η μεγάλη βαθιά εξαίτιας του AIDS, αλλά η επιδημία του AIDS θα μπορούσε να είχε μειωθεί κατά πολύ κι από πολύ νωρίτερα αν δεν υπήρχε η άρνηση για εφοδιασμό φαρμάκων κατά του ιού.



Με δεδομένη την εκροή κεφαλαίων από τη Νότια Αφρική, τόσο εξαιτίας της ροής κερδών από ορυχεία όπως η Μαρίκανα και επειδή η Νοτιοαφρικανική μεσαία τάξη και μπουρζουαζία στέλνουν τις αποταμιεύσεις τους στο εξωτερικό, χρήματα για επενδύσεις δεν έχουν πάει εκεί που απαιτούνται. Οι παραγκουπόλεις και η μεταναστευτική εργασία συνεχίζουν να υπάρχουν και το κρατικό πρόγραμμα στέγασης βασίζεται σε ιδιωτικές επιχειρήσεις. Η εθνικοποίηση των ορυχείων, υποτίθεται πως είναι ένας από τους στόχους του προγράμματος του ANC, της Χάρτας Ελευθερίας· αν και έχει αναζωογονηθεί παραμένει στο επίπεδο των «συζητήσεων», όπως συμβαίνει εδώ και δεκαοκτώ χρόνια.

Το πρόβλημα είναι ο ίδιος ο καπιταλισμός, κι όχι η ύπαρξη δια-

κτοσία των πιο σημαντικών μεγάλων επιχειρήσεων παραμένει εκεί που ήταν πάντα. Η νομικά συμφωνημένη μετακίνηση του μεγάλου κεφαλαίου στη Χρηματιστηριακή Αγορά του Λονδίνου απέδειξε που βρίσκεται η εξουσία.

Από την άλλη, συμφωνήθηκε πως η Νότιο-Αφρικανική κυβέρνηση θα διατηρούσε αυστηρή δημοσιονομική πειθαρχία. Όντως, με αριθμούς των διαπραχθέντων βιασμών. Η κυβέρνηση έχει κάνει ελάχιστα για να αλλάξει αυτή τη κατάσταση.

Για να καταλάβουμε τις ταξικές σχέσεις στη Νότιο Αφρική σήμερα είναι απαραίτητο να κατανοήσουμε τη φύση του καπιταλισμού στη Νότιο Αφρική, πριν το 1994, αλλά και την ιστορία της πριν από εκείνη την εποχή. Ο συμβιβασμός της περιόδου 1989-1994 κατέληξε σε μια συμφωνία ότι δεν θα γινόταν καμιά απόπειρα πορείας προς το σοσιαλισμό ή έστω στη σοσιαλδημοκρατία. Αντιθέτως, μια αποκαλούμενη μαύρη μεσαία τάξη θα σχηματιζόταν κι οι παλιές διακρίσεις θα καταργούνταν, αλλά η ύπαρξη μεσαία επαγγελματική τάξη μέσα κι έξω από τις δημόσιες υπηρεσίες θα παρέμενε διατηρημένης τις απολαβές της θήρας, ενώ οι επιχειρήσεις δεν θα αγγίζονταν. Η αποκαλούμενη μαύρη εξουσιοδότηση αποτέλούσε ένα μικρό στρώμα μούρων στην κορυφή του Αφρικανικού Εθνικού Κογκρέσου και του Κομμουνιστικού Κόμματος, συν μερικούς άλλους. Ακόμα κι έτσι, η κεντρική διοίκηση και η ιδιο-

κτησία των πιο σημαντικών μεγάλων επιχειρήσεων παραμένει εκεί που ήταν πάντα. Η νομικά συμφωνημένη μετακίνηση του μεγάλου κεφαλαίου στη Χρηματιστηριακή Αγορά του Λονδίνου απέδειξε που βρίσκεται η εξουσία.

Από την άλλη, συμφωνήθηκε πως η Νότιο-Αφρικανική κυβέρνηση θα διατηρούσε αυστηρή δημοσιονομική πειθαρχία. Όντως, με αριθμούς των διαπραχθέντων βιασμών. Η κυβέρνηση έχει κάνει ελάχιστα για να αλλάξει αυτή τη κατάσταση.

Για να καταλάβουμε τις ταξικές σχέσεις στη Νότιο Αφρική σήμερα είναι απαραίτητο να κατανοήσουμε τη φύση του καπιταλισμού στη Νότιο Αφρική, πριν το 1994, αλλά και την ιστορία της πριν από εκείνη την εποχή. Ο συμβιβασμός της περιόδου 1989-1994 κατέληξε σε μια συμφωνία ότι δεν θα γινόταν καμιά απόπειρα πορείας προς το σοσιαλισμό ή έστω στη σοσιαλδημοκρατία. Αντιθέτως, μια αποκαλούμενη μαύρη μεσαία τάξη θα σχηματιζόταν κι οι παλιές διακρίσεις θα καταργούνταν, αλλά η ύπαρξη μεσαία επαγγελματική τάξη μέσα κι έξω από τις δημόσιες υπηρεσίες θα παρέμενε διατηρημένης τις απολαβές της θήρας, ενώ οι επιχειρήσεις δεν θα αγγίζονταν. Η αποκαλούμενη μαύρη εξουσιοδότηση αποτέλούσε ένα μικρό στρώμα μούρων στην κορυφή του Αφρικανικού Εθνικού Κογκρέσου και του Κομμουνιστικού Κόμματος, συν μερικούς άλλους. Ακόμα κι έτσι, η κεντρική διοίκηση και η ιδιο-

κτησία των πιο σημαντικών μεγάλων επιχειρήσεων παραμένει εκεί που ήταν πάντα. Η νομικά συμφωνημένη μετακίνηση του μεγάλου κεφαλαίου στη Χρηματιστηριακή Αγορά του Λονδίνου απέδειξε που βρίσκεται η εξουσία.

Από την άλλη, συμφωνήθηκε πως η Νότιο-Αφρικανική κυβέρνηση θα διατηρούσε αυστηρή δημοσιονομική πειθαρχία. Όντως, με αριθμούς των διαπραχθέντων βιασμών. Η κυβέρνηση έχει κάνει ελάχιστα για να αλλάξει αυτή τη κατάσταση.

Για να καταλάβουμε τις ταξικές σχέσεις στη Νότιο Αφρική σήμερα είναι απαραίτητο να κατανοήσουμε τη φύση του καπιταλισμού στη Νότιο Αφρική, πριν το 1994, αλλά και την ιστορία της πριν από εκείνη την εποχή. Ο συμβιβασμός της περιόδου 1989-1994 κατέληξε σε μια συμφωνία ότι δεν θα γινόταν καμιά απόπειρα πορείας προς το σοσιαλισμό ή έστω στη σοσιαλδημοκρατία. Αντιθέτως, μια αποκαλούμενη μαύρη μεσαία τάξη θα σχηματιζόταν κι οι παλιές διακρίσεις θα καταργούνταν, αλλά η ύπαρξη μεσαία επαγγελματική τάξη μέσα κι έξω από τις δημόσιες υπηρεσίες θα παρέμενε διατηρημένης τις απολαβές της θήρας, ενώ οι επιχειρήσεις δεν θα αγγίζονταν. Η αποκαλούμενη μαύρη εξουσιοδότηση αποτέλούσε ένα μικρό στρώμα μούρων στην κορυφή του Αφρικανικού Εθνικού Κογκρέσου και του Κομμουνιστικού Κόμματος, συν μερικούς άλλους. Ακόμα κι έτσι, η κεντρική διοίκηση και η ιδιο-

κτησία των πιο σημαντικών μεγάλων επιχειρήσεων παραμένει εκεί που ήταν πάντα. Η νομικά συμφωνημένη μετακίνηση του μεγάλου κεφαλαίου στη Χρηματιστηριακή Αγορά του Λονδίνου απέδειξε που βρίσκεται η εξουσία.

Από την άλλη, συμφωνήθηκε πως η Νότιο-Αφρικανική κυβέρνηση θα διατηρούσε αυστηρή δημοσιονομική πειθαρχία. Όντως, με αριθμούς των διαπραχθέντων βιασμών. Η κυβέρνηση έχει κάνει ελάχιστα για να αλλάξει αυτή τη κατάσταση.

Από την άλλη, συμφωνήθηκε πως η Νότιο-Αφρικανική κυβέρνηση θα διατηρούσε αυστηρή δημοσιονομική πειθαρχία. Όντως, με αριθμούς των διαπραχθέντων βιασμών. Η κυβέρνηση έχει κάνει ελάχιστα για να αλλάξει αυτή τη κατάσταση.

Για να καταλάβουμε τις ταξικές σχέσεις στη Νότιο Αφρική σήμερα είναι απαραίτητο να κατανοήσουμε τη φύση του καπιταλισμού στη Νότιο Αφρική, πριν το 1994, αλλά και την ιστορία της πριν από εκείνη την εποχή. Ο συμβιβασμός της περιόδου 1989-1994 κατέληξε σε μια συμφωνία ότι δεν θα γινόταν καμιά απόπειρα πορείας προς το σοσιαλισμό ή έστω στη σοσιαλδημοκρατία. Αντιθέτως, μια αποκαλούμενη μαύρη μεσαία τάξη θα σχηματιζόταν κι οι παλιές διακρίσεις θα καταργούνταν, αλλά η ύπαρξη μεσαία επαγγελματική τάξη μέσα κι έξω από τις δημόσιες υπηρεσίες θα παρέμενε διατηρημένης τις απολαβές της θήρας, ενώ οι επιχειρήσεις δεν θα αγγίζονταν. Η αποκαλούμενη μαύρη εξουσιοδότηση αποτέλούσε ένα μικρό στρώμα μούρων στην κορυφή του Αφρικανικού Εθνικού Κογκρέσου και του Κομμουνιστικού Κόμματος, συν μερικούς άλλους. Ακόμα κι έτσι, η κεντρική διοίκηση και η ιδιο-

1. [https://www.lonmin.com/downloads/NOM\\_2012.pdf](https://www.lonmin.com/downloads/NOM_2012.pdf)
2. Business Recorder, Karachi, "Η Νότια Αφρική αναζητά διακρίση στα ορυχεία, οι μισθολογικές συμφωνίες μπορεί να είναι απαστηλό όνειρο" <http://www.brecorder.com/agriculture-allied/183/1232092/>
3. Andrew England: "Νότια Αφρική: ένα ορυχείο σε διαμάχη" Financial Times, London, August 24th 2012, <http://www.ft.com/cms/s/0/69e9becc-edcd-11e1-8d72-00144feab49a.html#axzz24yZ9yZ35>, 30 Αυγούστου 2011.
4. Micah Reddy: "Μαρίκανα, το τελευταίο κεφάλαιο σ' ένα μεγάλο ταξίδι." Mail & Guardian, Johannesburg, South Africa, <http://mg.co.za/article/2012-08-24-00-marikana-the-latest-chapter-in-a-long-saga>
5. "...Πρέπει να παραδεχθούμε ότι τα χρυσοορυχεία Witwatersrand σήμερα έχουν εξαντληθεί κατά το 95% και ο ρυθμός παραγωγής θα πέφτει συνέχεια κάτω από τους 100 τόνους ανά έτος της επόμενης δεκαετίας. Με δεδομένα τα ενεργειακά και περιβαλλοντικά προβλήματα που σχετίζονται με το συνεχή υπόγειο έλεγχο, τη μόλυνση των αποθεμάτων νερού από τα ορυχεία και τη δυνατότητα διευρυμένης μόλυνσης υδραγύρου και άλλων παραγόντων μόλυνσης, οι ένδοξες μέρες της εξόρυξης χρυσού στη Νότιο Αφρική φαίνεται να φτάνουν στο ατιμωτικό τέλος τους". C.J.H. Hartnady
6. "Η σφαγή στα ορυχεία της Lonmin θέτει πάλι στην ημερήσια διάταξη την εθνικοποίηση" The Guardian, 29 Αυγούστου 2012, <http://www.guardian.co.uk/globai-development/poverty-matters/2012/aug/29/south-africa-lonmin-mine-massacre-nationalisation?newsfeed=true>
7. Jay Naidoo: Το ζήτημα για την ελίτ της Νότιας Αφρικής. Financial Times, London, 27 Αυγούστου 2012.







## «ανέσυρα τη Ζωή μου και τους την έδωσα...»

την *Προδομένη Επανάσταση*\*, μια έξοχη μονογραφία του Λένιν, μερικά άρθρα, και είχα θαυμάσει τη σαφήνεια με την οποία εξέθετε τις ιδέες του και την εμπριθθια των κεμένων του. Στη διάρκεια του αμυντικού πολέμου των Μπολσεβίκων, ζήτησε να του στείλουν απ' τη Μόσχα στο Κόκκινο Τραίνο τα άπαντα του Λιούτσκου, για να ξεκουράζει το κουρασμένο του μυαλό μόλις είχε λίγον καιρό!

Σχεδόν πρὶν φέξει βρεθήκαμε στην προκυμαία με τον Τσαγανέα. Στην καθορισμένη ώρα εμφανίστηκε ο Βισώρης μέσα στο σάββατο της ατυχίας και μας δήλωσε ταραγμένος πως η επίσκεψη πρέπει να μεταωθηθεί. «Αν τύχει και γίνει καμιά απόπειρα τις επόμενες μέρες της επίσκεψής σας, θα μελίτε στον κατάλογο των υπόπτων. Και τότε δεν την γλιτώνετε. Ήταν επιπόλαιη η υπόσχεση που σας έδωσα». Καταλάβαμε. Αναμετρούσαμε τον κίνδυνο και τρωμάξαμε. Όχι μόνο για μας, αλλά και για τον ίδιο τον Βισώρη. Τον ξεπροβοδίσαμε λυπημένο μέχρι το παποράκι, χάνοντας μια μοναδική εμπειρία στη ζωή μας. Δεν ξαναείδα τον Βισώρη. Έμαθα πως στον πόλεμο βρέθηκε στο Παρίσι και πιάστηκε απ' την Γκεστάπο. Πέθανε στις φυλακές, απ' την καλοπέραση φραντζόσκας. Οι φουκαράδες οι τροτσκιστές από παντού χτυπιόντουσαν!

Τα χρόνια πέρασαν. Κάποιο απογευματάκι εμφανίστηκε η Νί-

τσα Τσαγανέα στο σπίτι μας στα Πατήσια μ' ένα παλιό και καμιά εικοσιπενταριά χρονιά, που κρατούσε αγκαλιά ένα μεγάλο βιβλίο τυλιγμένο σ' εφημερίδες. Κλειστήκαμε στο γραφείο του πατέρα μου και η Νίτσα μού σίτησε τον νέο: «Ο Δήμος». «Δήμος τι;» ρώτησα. Έγινε μια μικρή παύση και η Νίτσα επανέλαβε με νόημα: «Ο Δήμος επανέλαβε με νόημα: «Ο Δήμος». Όμως σε λίγες μέρες οι καλοί φίλοι, μου 'φεραν τα θλιβερά μαυρίσματα. Ο Δήμος, με την αποχώρηση των Γερμανών, βρέθηκε πάλι λεύτερος και γύρισε στους γονιούς του που τον είχαν ξεγράψει, στο Περιοτέρι. Κάηκε το τελεούδι στη γειτονιά εκείνο το βράδυ. Συγγενείς και φίλοι μαζεύτηκαν στο φτωχικό σπίτι να γιορτάσουν το γιρισμό του νεκραναστημένου. Και τα χαράματα, σαν είχαν όλα καταλαγιάσει μήκαν στο σπίτι κάτι λεβέντες της ΟΠΛΑ, άρπαξαν τον Δήμο που έκανε εννιά χρόνια στα μπουτρούμα για τις μαρξιστικές του πεποιθήσεις, τον πήγανε σε κάποια χωματερή και τον σφάζανε!

Πέρασαν πάλι τα χρόνια. Κι όσο μεγαλώνεις, περνάνε ακόμα πιο γρήγορα. Ένα βραδινό ήρθαν στα Πατήσια και με ζήτησαν δυο παλιόκαιρα. Είχαμε τότε κυβέρνηση σταλινική, όταν αποκαλύφθηκε, μετά το θάνατό του, φυσικά, πως ο Στάλιν είχε διατελέσει για ένα μικρό διάστημα, πριν από την επανάσταση, έμμισθο όργανο της Οχράνα, της μυστικής τσαρικής αστυνομίας!

Πέρασαν τα χρόνια της Κατο-

χής. Και σαν ήρθε η Απελευθέρωση, με πληροφόρησαν οι Τσαγανήδες -παίζαμε πάντα στον ίδιο θιάσο με το εξαίρετο θεατρικό ζευγάρι- πως ο Δήμος βγήκε απ' τις φυλακές και θα 'ρθουν μιν απ' αυτές τις μέρες να παραλάβουν το βιβλίο και τη μετάφραση, που είχα βέβαια από καιρό έτοιμη. Καλώς να 'ρθούν. Όμως σε λίγες μέρες οι καλοί φίλοι, μου 'φεραν τα θλιβερά μαυρίσματα. Ο Δήμος, με την αποχώρηση των Γερμανών, βρέθηκε πάλι λεύτερος και γύρισε στους γονιούς του που τον είχαν ξεγράψει, στο Περιοτέρι. Κάηκε το τελεούδι στη γειτονιά εκείνο το βράδυ. Συγγενείς και φίλοι μαζεύτηκαν στο φτωχικό σπίτι να γιορτάσουν το γιρισμό του νεκραναστημένου. Και τα χαράματα, σαν είχαν όλα καταλαγιάσει μήκαν στο σπίτι κάτι λεβέντες της ΟΠΛΑ, άρπαξαν τον Δήμο που έκανε εννιά χρόνια στα μπουτρούμα για τις μαρξιστικές του πεποιθήσεις, τον πήγανε σε κάποια χωματερή και τον σφάζανε!

Πέρασαν πάλι τα χρόνια. Κι όσο μεγαλώνεις, περνάνε ακόμα πιο γρήγορα. Ένα βραδινό ήρθαν στα Πατήσια και με ζήτησαν δυο παλιόκαιρα. Είχαμε τότε κυβέρνηση σταλινική, όταν αποκαλύφθηκε, μετά το θάνατό του, φυσικά, πως ο Στάλιν είχε διατελέσει για ένα μικρό διάστημα, πριν από την επανάσταση, έμμισθο όργανο της Οχράνα, της μυστικής τσαρικής αστυνομίας!

## Όψεις της βιοπολιτικής στην εποχή της κρίσης και συλλογικές αντιστάσεις

Συνείχεια από τη σελίδα 13

Οι περικοπές κατά 50% του προϋπολογισμού του ΚΕΘΕΑ και των Κέντρων Πρόληψης του ΟΚΑΝΑ και οι μισθοί πείνας στους οποίους καταδικάζονται οι θεραπευτές του 18 άνω σηματοδοτούν την πολιτική του στραγγαλισμού των «στερνών» προγραμμάτων απεξάρτησης και των προγραμμάτων πρόληψης προς όφελος της **συντήρησης** της εξάρτησης δια μέσου των υποκαταστάτων. Χορηγώντας τις «αργές αλυσίδες» της μεθαδόνης ή τα χάπια των άλλων υποκαταστάτων το σύστημα προσφέρει σε ένα διαρκώς διευρυνόμενο νεανικό πληθυσμό ανήσυχον όσο και ευάλωτον κοινωνικών στοιχείων ένα «χημικό μανδύα» καταστολής και κοινωνικού ελέγχου. Τα κέρδη είναι τεράστια, οικονομι-

κά και πολιτικά. Οι εταιρείες παραγωγής υποκαταστάτων και τα κινώματα τους κερδίζουν αμύθητα ποσά, ενώ ταυτόχρονα σε πολιτικό επίπεδο αναπτύσσεται η ανθοσία επιχείρησης χειραγώγησης ενός ανιπτόακτου και εν δυνάμει επικίνδυνου για την κυρίαρχη εξουσία πληθυσμού, που καταδικάζεται να παραμείνει στο κοινωνικό περιθώριο, με την ταυτότητα του «χορηγημένου» (το υποκατάστατο) μακριά από το πεδίο της ταξικής πάλης, των διεκδικήσεων και των αγώνων.

Στο επόμενο: *Επίσις αντίστασης - συλλογικές δράσεις*

\* Η Κατερίνα Μάτσα είναι η επιστημονικά υπεύθυνη στη μονάδα απεξάρτησης 18άνω. Το κείμενο πρωτοδημοσιεύτηκε στο περιοδικό *Οντοπία*.

## ΟΙ ΠΑΠΑΤΖΗΔΕΣ

Βαγγέλης Σακκάτος, *Οι Παπατζήδες: βίος και πολιτεία της οικογενειακής δυναστείας των Παπανδρέιδων*, εκδόσεις Δρόμος, Αθήνα 2012



Πολυγραφότατος και ακατάβλητος, ο Βαγγέλης Σακκάτος περιγράφει τη δυναστεία των Παπανδρέων. Από τις ελέω θεού φεουδαρχικές κληρονομικές μοναρχίες, γράφει, ήλθαμε στις ελέω λαού ασιατικές κληρονομικές "δημοκρατικές" δυναστείες. Στη χώρα μας βασιλεύουν οι Παπατζήδες και οι Καρραμανλήδες με μπόλοκο Μητσοταχείο. Για τη δυναστεία των πρώτων το βιβλίο περιέχει πολλά διαφοπιστικά

στοιχεία και σημαντικά ντοκουμέντα για το βίο και την πολιτεία τους.

Μετά το "γέρο της δημοκρατίας", γνωστόν από το ρόλο του στο 2ο παγκόσμιο πόλεμο στην υπηρεσία των Άγγλων στη Μέση Ανατολή και στην Ελλάδα τον Δεκέμβριο του 1944, στον εμφύλιο και μετά, συνεχιστής ο γιος του, ο "χαρισιατικός ηγέτης" Ανδρέας που διαρκώς μιλούσε "αριστερά" πράττοντας δεξιά, πάντα στην υπηρεσία των μεγάλων αφεντικών. Τέλος, ο μοιραίος τρίτος της δυναστείας των ημερών μας έχει κερδίσει επάξια τον τίτλο του μεγάλου καταστροφέα της χώρας.

## η ΣΤΕΛΛΑ ΧΑΣΚΗΛ και η εποχή της

# ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΑΓΝΟΗΜΕΝΗ ΤΟΥ ΡΕΜΠΕΤΙΚΟΥ

Τα τραγούδια που ανέδειξε με την ερμηνεία της η μεγάλη αυτή τραγουδίστρια του ρεμπέτικου σημάδεψαν ανεξίτηλα μια ολόκληρη εποχή, αυτή της εμφυλιοπολεμικής και μετεμφυλιοπολεμικής Ελλάδας, και σιγοτραγουδήθηκαν από χιλιάδες χείλη ενώ είναι πασίγνωστα και στις μέρες μας.

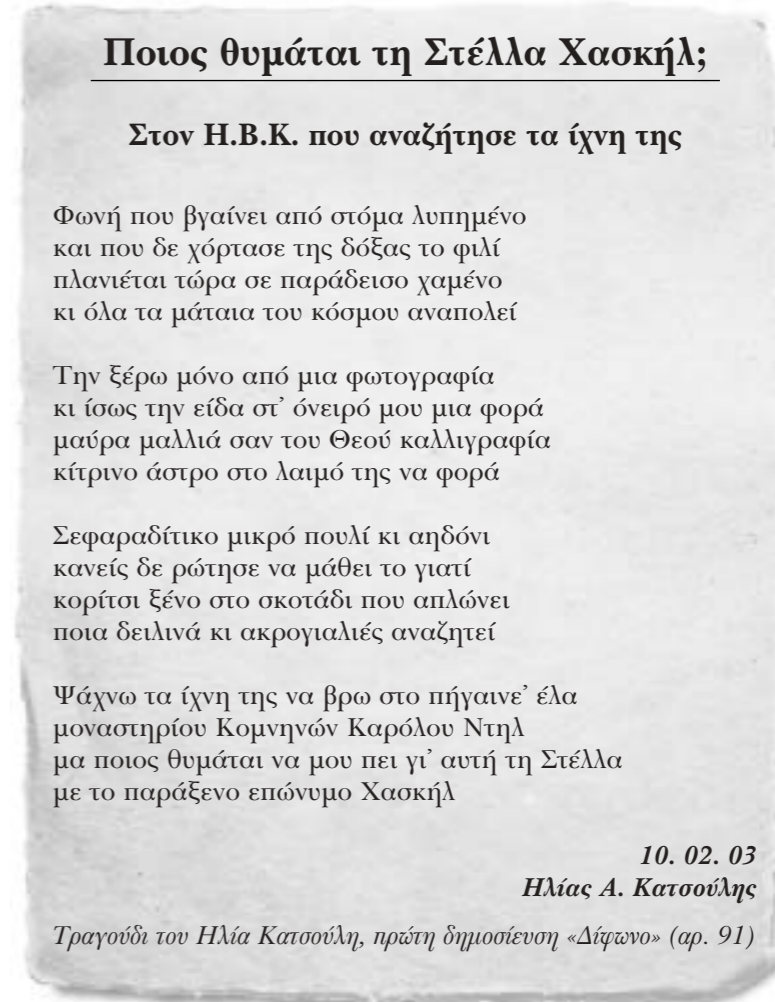
Κι όμως, ένα βαρύ και παράξενο πέπλο λήθης σκεπάει για πάνω από 50 χρόνια την παρουσία της Στέλλας Χασκήλ στο ελληνικό λαϊκό τραγούδι των πόλεων, παρότι κατά γενική ομολογία των περισσότερων δημιουργών του ρεμπέτικου είναι, αν όχι η σημαντικότερη, από τις σπουδαιότερες μαζί με τη Σωτηρία Μπέλλου, τη Μάρικα Νίνου και την Ιωάννα Γεωργακόπουλου.

Η Στέλλα γεννιέται στη Θεσσαλονίκη το 1918, κόρη του Χαίμ Γάεγος και της Πέρλα Κουμχί. Αν και η οικογένειά της ήταν γνωστοί σεφραδαίτες σιδηρέμποροι της Θεσσαλονίκης, θα ασχοληθεί από μικρή με το τραγούδι και θα κάνει ερασιτεχνικές εμφανίσεις σε λαϊκά κέντρα της πόλης. Την ίδια περίοδο θα κάνει και την πρώτη εμφάνισή της στη δισκογραφία με 2 τραγούδια επιθεωρησιακού ύφους, χρησιμοποιώντας το πατρικό της επίθετο Γάεγος.

Λίγο πριν την Κατοχή θα κατέβει στην Αθήνα με την προτροπή της άλλης μεγάλης σεφραδαίτισσας του ρεμπέτικου, της Ρόζας Εσκενάζυ.

Με την είσοδο των Γερμανών στην Ελλάδα η αδερφή της Ραχήλ συλλαμβάνεται και στέλνεται στο Άουσβιτς ενώ η υπόλοιπη οικογένεια της θα καταφέρει να καταφύγει κοντά στη Στέλλα στην Αθήνα.

Τα μαύρα χρόνια της Κατοχής εμφανίζεται, κυριολεκτικά κάτω από την μύτη των Γερμανών και των τσολιάδων, στο λαϊκό μαγαζί της οικογένειας των Αυστριακών μουσικών Μπέρναν στην Ομόνοια, οι οποίοι και την προστατεύουν<sup>2</sup>. Χρησιμοποιεί παραλλαγμένο για προφανείς λόγους το πατρικό της (Γαέγου αντί Γάεγος) και κρύβεται και την οικογένειά της με την βοήθεια των οργανοσύνθετων του ΕΑΜ στο Χαϊδάρι, στο Βοτανικό και στο Μεταξουργείο.<sup>3</sup>



Φωνή που βγαίνει από στόμα λυπημένο και που δε χόρτασε της δόξας το φιλιπλανιέται τώρα σε παράδεισο χαμένο κι όλα τα μάτια του κόσμου αναπολεί

Την ξέρω μόνο από μια φωτογραφία κι ίσως την είδα σ' όνειρό μου μια φορά μαύρα μαλλιά σαν του Θεού καλλιγραφία κίτρινο άστρο στο λαμπό της μια φορά

Σεφραδαίτικο μικρό πουλί κι αηδόνι κανείς δε ρώτησε να μάθει το γιατί κορίτσι ξένο στο σκοτάδι που απλώνει ποια δειλινά κι ακρογιαλιές αναζητεί

Ψάχνω τα ίχνη της να βρω στο πήγαινε' ελα μοναστηρίου Κομνηνών Καρόλου Ντηλ μια ποιος θυμάται να μου πει γι' αυτή τη Στέλλα με το παράξενο επώνυμο Χασκήλ

10. 02. 03  
Ηλίας Α. Κατσούλης

Τραγούδι του Ηλία Κατσούλη, πρώτη δημοσίευση «Δίφωνο» (αρ. 91)

ψυχά στις φυλακές, στα ξερωνήσια, στις κορφές των βουνών, ή στοιβάζεται στις άθλιες κατασκηνώσεις «ανταρτίοπληκτων» στις παρυφές των πόλεων. Άλλοστε, πολλοί δημιουργοί του ρεμπέτικου (Σπ. Καλφούπουλος, Μπ. Μπακάλης, Χρ. Λουρετζής, ο Ορφέας Κρεούνης, τραυματίας της μάχης του Θηροείου, κ.α.) θα γνωρίσουν τις περιποιήσεις του αστι-

Καλδάρα και το «Κάποια μάνα αναστενάζει»<sup>1</sup> τον Βασίλη Τσιτσάνη - Μπάμπη Μπακάλη, παρ' ότι θα απαγορευτούν σχεδόν αμέσως μετά την κυκλοφορία τους, θα διαδοθούν στόμα με στόμα, σε όλα τα λαϊκά στρώματα και θα γίνουν παντοινά μνημεία της λαϊκής μελοσοφίας του ταπεινού αλλά ρωμαλέου ρεμπέτικου.

Η ερμηνεία της Στέλλας είναι ο ενδιάμεσος κρίκος ανάμεσα στην πληθωρική παρουσία της Μάρικας Νίνου και στη δορκική-λιτή της Σωτηρίας Μπέλλου. Κουβαλά μαζί της τη μεγάλη σεφραδαίτικη μουσική παράδοση της Θεσσαλονίκης, το μικρασιατικό μνύρε και την απλότητα του πειραϊώτικου ρεμπέτικου, και τα συνδυάζει αρμονικά χωρίς υπερβολές, με μια ευγένεια και απλότητα που την χαρακτηρίζαν άλλοστε και σαν άνθρωπο.

Η Στέλλα Χασκήλ θα εμφανιστεί σχεδόν σε όλα τα μεγάλα λαϊκά κέντρα της Αθήνας (Πίγκας, Ροιινιόλ, Τζήμη του Χοινοτρού, Τριάντα, Μάριου κ.α.) και θα ηχογραφήσει 102 τραγούδια, τα περισσότερα μικρά μουσικά διαμάντια. Θα οβήσει πρόωρα σε ηλικία 36 ετών από καρκίνο το 1954, αφήνοντας ορφανό από μια μεγάλη φωνή το ρεμπέτικο που βαδίζει κι αυτό προς τους τίλους τέλους του. Η φωνή της θα συντροφεύει πάντα με μια ιδιαίτερη ευαισθησία τους καμψούς, τους πόθους, τα όνειρα των απλών λαϊκών ανθρώπων και θα τους προσφέρει ζεστασιά και παραμύθια.

1. Ρόζας Εσκενάζυ: Αυτά που θυμάμαι εγώ, εκδ. ΚΑΚΤΟΣ, 1982, σελ. 80
2. Ηλία Βολιώτη-Καπετανάκη: Μάγκες αλήστοι εποχής - 24 ρεμπέτικα πορτραίτα, εκδ. ΜΕΤΡΟΝΟΜΟΣ, 2005, σελ. 123
3. Αφήγηση του λοχαγού του ΕΛΑΣ Αθήνας Γιάννη Κρητικού (Άρη) στον γράφοντα τον Απρίλη του 2001.
4. Το τραγούδι σύμφωνα με τον Μπάμπη Μπακάλη θα γραφτεί το 1945 απ' τον ίδιο όταν ήταν αιχμάλωτος των Άγγλων στο Ελ-Ντάμα, μετά τα Δεκεμβριανά.

Θανάσης Παν.



# ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΤΑΞΙΔΙ

Συνέχεια από τη σελίδα 1

Στη Μεσόγειο θάλασσα, τη θάλασσα που ενώνει τρεις ηπείρους, εδώ και χιλιάδες χρόνια οι άνθρωποι έρχονται σε επαφή, συγχρωτίζονται, μετακινούνται απ' το ένα μέρος στο άλλο. Φοίνικες, Κρήτες, Αχαιοί, Ίωνες, Σλάβοι, Αρβανίτες και Τούρκοι. Ο Σλαβομακεδόνας από το Μοναστήρι θα πάει στη Μικρασία, θα παντρευτεί Σμυρνια Ελληνίδα. Για να έλθει πρόσφυγας στον Πειραιά το 1922. Ο Έλληνας μάστορας από τα Ζαγοροχώρια θα πάει στην Οδησό, στην Τεργέστη, στην Αλεξάνδρεια. Όπως τα κύματα, όπως ο αέρας και τα πουλιά. Κανείς, δεν μπορεί να βάλει φράχτη στη μετακίνηση του αέρα, των κυμάτων και των πουλιών. Κανένας φράχτης δεν μπορεί να εμποδίσει τους απελπισμένους να περάσουν τα σύνορα παρεκτός ο θάνατος στο βυθό της θάλασσας, ή στα ναρκοπέδια, (ή στα ηλεκτροφόρα σύρματα;).

Η απάντηση στην κοινωνική καταστροφή που μας φέρνει ο καπιταλισμός και τα πολιτικά του παράσιτα, δεν είναι η αναζήτηση αποδιοπομπαίων τράγων. Ας μην κάνουμε αποδιοπομπαίους, υπεύθυνους για την κρίση τους μετανάστες. Το μεγάλο πρόβλημα δεν είναι οι «παρακατανοί». Είναι «οι από πάνω». Ενάντια σ' αυτούς πρέπει να στραφούμε. Στους ιμπεριαλιστές, τους καπιταλιστές, το μεγάλο κεφάλαιο, τους εμπόρους όπλων, τους εμπόρους ανθρώπων, ενάντια σ' αυτούς που πλουτίζουν από τον ιδρώτα και το αίμα των απλών ανθρώπων.

Θόδωρος Κουτσουμπός

## ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΤΡΑΓΩΔΙΑ 61 ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ χάνουν τη ζωή τους σε ναυάγιο έξω από τη Σμύρνη

Το 30 μέτρων μήκους ψαροκάικο μετέφερε 102 άτομα, αριθμό υπερβολικά μεγάλο. Λιγότεροι απ' τους μισούς ήταν στο κατάστρωμα, οι υπόλοιποι, γυναίκες και παιδιά ήταν κλειδωμένοι στο αμπάρι.

Το ψαροκάικο μόλις είχε αποπλεύσει από τη Σμύρνη, σε ένα ταξίδι ελπίδας, τελευταίο ταξίδι θανάτου. Για αδιευκρίνιστη αιτία, το σκάφος χτύπησε στα βράχια, μόλις 50 μέτρα από την ακτή Μεντερές, στη Μικρά Ασία, την Πέμπτη το πρωί της 6ης Σεπτεμβρίου.

Πενήντα επτά άνθρωποι, που ήταν στο κατάστρωμα, κατάφεραν να σωθούν κολυμπώντας στην ακτή. Οι υπόλοιποι, κυρίως γυναίκες και παιδιά, κλειδωμένοι στο αμπάρι, βούλιαξαν μαζί με το σκάφος.

Όταν οι βατραχάνθρωποι της τουρκικής ακτοφυλακής τους ανέσυραν 61 άνθρωποι ήταν νεκροί. Από αυτούς, οι 31 ήταν παιδιά, μεταξύ των οποίων δύο μωρά, 18 ήταν γυναίκες και 12 άνδρες. Ο τούρκος καπετάνιος και ο βοηθός του, που διασώθηκαν κολυμπώντας μέχρι την ακτή συνελήφθησαν για εμπορία ανθρώπων.

Οι «λαθρο»μετανάστες, κυρίως Σύριοι, Παλαιστίνιοι και μερικοί Ιρακινοί, πριν αποπλεύσουν είχαν φιλοξενηθεί σε ξενοδοχεία της περιοχής Μπεσάμεν: είχαν μεταφερθεί από τους λαθρεμπόρους σε ένα χωριό στην Ahmetbeyli με δύο ιταλικές.

## ΟΝΕΙΡΟ ΕΥΡΩΠΗ - ΤΑΞΙΔΙ ΘΑΝΑΤΟΥ

Σύμφωνα με τις δηλώσεις τους, οι διασωθέντες είχαν κάνει συμφωνία με τους διακινητές ανθρώπων για να μεταφερθούν στην Ευρώπη (κυρίως στη Βρετανία). Στην πραγματικότητα το αλιευτικό θα τους μετέφερε στη Σάμο ή στη Χίο, ανάλογα με τα ρεύματα και τα κύματα...

Ο καπετάνιος και ο σύντροφός του φαίνεται πως είχαν νοικιάσει το σκάφος από ψαράδες στο Κουσάντασι. Η τουρκική αστυνομία ερευνά τη σχέση των λαθρεμπόρων με τα ξενοδοχεία της περιοχής. Οι 57 πρόσφυγες που διασώθηκαν θα απελαθούν.

Γ. Αγγ.

Θ. Κ.



**Σάββατο 15 Σεπτεμβρίου 2012**  
**Τηλ. - FAX. 211 7252376**  
**E-mail: eek@ath.forthnet.gr**  
**Κωδικός 3768**

Το ΕΕΚ στο Internet στη διεύθυνση: [www.eek.gr](http://www.eek.gr)

## Τι πραγματικά συμβαίνει με τις αποφάσεις της ΕΚΤ και του ESM

**Μ**έσα σε ένα δεκαήμερο δύο οικονομικές αποφάσεις, μία από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και μία από το συνταγματικό δικαστήριο της Γερμανίας, επιχειρούν να ανακόψουν την πορεία διάσπασης της Ευρωζώνης.

• Πριν από δέκα ημέρες η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα ανακοίνωσε την απόφασή της να ξεκινήσει ένα πρόγραμμα αγοράς κρατικών ομολόγων "χωρίς ποσοτικά όρια" για τις χώρες που, όπως η Ισπανία, θα ζητήσουν στήριξη για να αποφύγουν το χρεοστάσιο.

Προϋπόθεση αυτής της "στήριξης" είναι η ενδιαφερόμενη χώρα να ζητήσει βοήθεια από το EFSF/ESM και να δεχθεί να υπογράψει ένα μνημονιακού χαρακτήρα σύμφωνο για δραματικές περικοπές δημόσιων δαπανών και κατάργηση εργασιακών και κοινωνικών κεκτημένων.

Με την απόφαση αυτή - και με την ελαστικότητα που περιέχουν οι προϋποθέσεις για την υλοποίησή της - η ΕΚΤ στην ουσία αναλαμβάνει, σώζοντας τα πολιτικά προσχήματα της πολιτικής που έχει προωθήσει μέχρι σήμερα η κα Μέρκελ, να απορροφήσει όλα τα κρατικά τοξικά (αφερέγγυα) ομόλογα της Ευρωζώνης.

Και να καλύψει έτσι μεγάλο μέρος της αναχρηματοδότησης του ευρωπαϊκού κρατικού χρέους για οικονομίες οι οποίες λόγω αφερεγγυότητας δεν μπορούν να το κάνουν αυτό μέσω νέου δανεισμού από τις αγορές...

Η κίνηση αυτή της ΕΚΤ (με μία αρνητική ψήφο από την Bundesbank) ήταν το αποτέλεσμα της αδιέξοδης πλέον κατάστασης στην Ισπανία που επεκτείνεται στην Ιταλία και την Γαλλία λόγω της επιτάχυνσης του φαύλου κύκλου της κρίσης χρέους και ύφεσης στην Ευρωζώνη. Αλλά και της απειλής που αντιπροσωπεύει πλέον για την Γερμανία και το ευρώ το άνοιγμα των 2,7 τρισ. ευρώ των οικονομιών της Ευρωζώνης και κυρίως εκείνων του νότου προς το γερμανικό τραπεζικό και βιομηχανικό σύστημα.

• Η δεύτερη απόφαση ήταν αυτή του

γερμανικού συνταγματικού δικαστηρίου, το οποίο μέχρι προσφάτως απειλούσε να ακυρώσει την δημιουργία του νέου Ταμείου διάσωσης της Ευρωζώνης, του περιβόητου ESM, που θα αντικαταστήσει το EFSF. Η απόφαση τελικά "νομιμοποιεί" το ESM και έτσι δίνει πράσινο φως για την ενεργοποίησή του με την προϋπόθεση ότι η Γερμανία δεν θα ξεπεράσει την ήδη αποφασισμένη συμμετοχή της σ' αυτό.

Στην πραγματικότητα με τον συνδυασμό των δύο αποφάσεων δημιουργείται ένα χρηματοδοτικό όργανο, το ESM και η ΕΚΤ, το οποίο θα μπορεί με μνημονιακούς πολιτικούς όρους για τις χώρες που θα το χρειασθούν, να αποφύγει "ατυχήματα" δηλαδή χρεοστάσια στις επικίνδυνες ζώνες του ευρώ, όπως η Ισπανία ή η Ιταλία ή ακόμα και για τις οικονομίες που είναι ήδη σε "πρόγραμμα" όπως η Ελλάδα, η Πορτογαλία και η Ιρλανδία.

Στο σημείο αυτό είναι αναγκαίες τέσσερις επισημάνσεις:

Παρά το ότι το γερμανικό δικαστήριο έβαλε ως όριο στην παρέμβαση του ESM το ήδη αποφασισμένο ποσό συμμετοχής της Γερμανίας (170 δισ. ευρώ), στην πραγματικότητα έχει ανοίξει η δυνατότητα, τουλάχιστον λογιστικά, μιας "χωρίς ποσοτικά όρια" παρέμβασης για την στήριξη των ομολόγων μιας χώρας, αφού η ΕΚΤ στην δική της απόφαση βάζει μεν ως προϋπόθεση την στήριξη από το ESM, αλλά δεν βάζει κανένα περιορισμό στο μέγεθος της δικής της παρέμβασης!

Με την απόφαση της ΕΚΤ για απεριόριστη στήριξη ανατρέπεται η βασική "λογική" και το επιχείρημα στο οποίο έχει στηριχθεί η μέχρι σήμερα πολιτική του γερμανογαλλικού άξονα ότι η πίεση των αγορών (δηλαδή η αύξηση των spreads και η δυσκολία δανεισμού) θα "πειθαρχήσει" σε δημοσιονομικό επίπεδο τις κυβερνήσεις. Τώρα, η ΕΚΤ παρεμβαίνει και αγοράζει κρατικά ομόλογα "ακυρώνοντας" την υποτιθέμενη πίεση των αγορών, της οποίας η ίδια παραμένει βασικός υπέρμαχος μέχρι τώρα! Η ανατροπή του δόγματος της πίεσης των αγορών συνδυάζεται

βέβαια με την αντικατάσταση αυτής της "πίεσης" με το "μνημόνιο" που θα πρέπει να υπογράφει κάθε χώρα η οποία θα σπηρίζεται από την ΕΚΤ, παραχωρώντας μέρος της οικονομικής και πολιτικής κυριαρχίας της στα όργανα της Ε.Ε.

Οι αλλαγές αυτές με την συνδυασμένη παρέμβαση ESM και ΕΚΤ δεν αναιρούν, αλλά διατηρούν και επεκτείνουν τους όρους που σπρώχνουν τις ευρω-οικονομίες στην ύφεση, αφού γενικεύουν τα "μνημόνια" ως προϋπόθεση στήριξης των ομολόγων τους. Το γεγονός αυτό όμως εντείνει ακόμα περισσότερο τις φυγόκεντρες δυνάμεις στο ευρώ και την Ευρωζώνη, καθώς οδηγεί σε χρεοκοπία ολόκληρης περιφέρειας, όπως π.χ. την Ισπανία, την Ιταλία, παράλληλα με χώρες όπως η Ελλάδα και η Πορτογαλία, ακόμα και όταν τις "προστατεύει" από την κήρυξη χρεοστασίου...

Η ΕΚΤ με την απόφασή της αυτή και εφ' όσον υλοποιηθεί "χωρίς ποσοτικά όρια" θα απορροφήσει μεγάλο μέρος των "τοξικών" κρατικών και τραπεζικών ομολόγων επιβαρύνοντας τον ισολογισμό της σε επίπεδα που ακυρώνουν την καταστατική της δέσμευση της "μη εκτύπωσης" χρήματος. Στην πραγματικότητα η ΕΚΤ με τον μηχανισμό αυτό γίνεται ένα πρωτοφανούς μεγέθους "πληντήριο" τοξικών τίτλων, τραπεζικών και κρατικών, που ακυρώνει το αδιαμφισβήτητο της αξιοπιστίας της σαν κεντρική τράπεζα της Ευρωζώνης. Για τον λόγο αυτό άλλωστε προωθείται με ταχύτερους ρυθμούς η συγκεντρωτική εποπτεία των ευρωπαϊκών τραπεζών για να "καλυφθεί" το ταχύτερο δυνατό η "αχίλλειος πτέρνα" του ευρωπαϊκού τραπεζικού συστήματος.

Με τον τρόπο αυτό η ευρωπαϊκή άρχουσα τάξη επιχειρεί να κερδίσει χρόνο εν όψει του "εκλογικού 2013" (Γερμανία, Ιταλία), να απομακρύνει προσωρινά την απειλή "ατυχημάτων" (π.χ. με Ελλάδα, ή πολύ περισσότερο με Ισπανία) και να δρομολογήσει τον Δεκέμβριο στην Σύνοδο Κορυφής το περιβόητο πρότζεκτ για τη νέα Διακυβερνητική Συμφωνία που θα επιχειρήσει την "εμβάθυνση της δημοσιονομικής και πολιτικής ενοποίησης" μέχρι το 2014.

Με άλλα λόγια η ευρωπαϊκή άρχουσα τάξη με την ΕΚΤ και το ESM, επιχειρεί να κερδίσει πολιτικό χρόνο, χωρίς να μπορεί να δώσει απάντηση στον φαύλο κύκλο της ύφεσης και του χρέους, εξαντλώντας και τα τελευταία διαθέσιμα εργαλεία της φαρέτρας της ...